

มูลนิธิโครงการหลวง

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ตามโครงการวิจัยเลขที่ 3035-3187 งบประมาณปี 2544

ปริมาณน้ำพืชยึดในสวนป่าไม้โตเร็วต่างถิ่น
บริเวณสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่

Rainfall Interception by Exotic Fast Growing Species Plantation
at Angkhang Royal Project, Chiang Mai Province, Northern Thailand.

คณะผู้ดำเนินการวิจัย

นายนิพนธ์ ตั้งธรรม (Nipon Tangtham)¹

หัวหน้าโครงการ

นายชัชชัย ตันตสิรินทร์ (Chatchai Tantasisrin)²

ผู้ร่วมโครงการ

นางสาวกุลธิดา แพทพย์พันธุ์ (Kuntida Phatpan)³

ผู้ร่วมโครงการ

นายสมาน ณ ลำปาง (Saman Na Lampang)⁴

ผู้ร่วมโครงการ

¹ ศาสตราจารย์ประจำภาควิชาอนุรักษ์วิทยา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ

² อาจารย์ประจำภาควิชาอนุรักษ์วิทยา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ

³ นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาระบบทั่วไป ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ

⁴ นักวิชาการปีนี้ งานป่าไม้ สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

บทคัดย่อ

การศึกษาปริมาณน้ำพื้นที่ขึ้น (intercepted water, I) ซึ่งเป็นปริมาณน้ำที่สูญเสียไปจากการติดค้างบนเรือนยอดของต้นไม้ในสวนป่าไม้โตเรืองต่างกัน 3 ชนิด ได้แก่ กระถินดอย (Acacia confusa) เมเปลหอม (Liquidambar formosana) และจันทร์ทอง (Fraxinus griffithii) ที่ปลูกอยู่บริเวณแปลงสวนป่าปี พ.ศ. 2525 ซึ่งมีระยะปลูก 2.0 x 2.5 เมตร มีรัตตุปะสังค์เพื่อเบรียบเทียบความแตกต่างของปริมาณน้ำดังกล่าวที่เกิดจากเรือนยอดของพันธุ์ไม้ทั้ง 3 ชนิด ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการประเมินความเหมาะสมที่จะนำพันธุ์ไม้เหล่านี้มาใช้ปลูกเพื่อฟื้นฟูดินน้ำลำ嘲 โดยการศึกษานี้ได้ทำการตรวจสอบปริมาณน้ำฝนหนึ่งทั้งหมด (gross rainfall) น้ำฝนผ่านเรือนยอด (throughfall) และน้ำไหลตามลำต้น (stemflow) เป็นระยะเวลา 2 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2543 - 2544 สรุปผลได้ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2543 ไม้จันทร์ทองมีปริมาณน้ำพื้นที่มากที่สุดคือประมาณ 396 มม. หรือคิดเป็น 26.72 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด (1,484 มม.) รองลงมาคือไม้กระถินดอยมีปริมาณน้ำพื้นที่ยึดประมาณ 346 มม. หรือคิดเป็น 23.35 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด และไม้เมเปลหอมมีปริมาณน้ำพื้นที่ยึดน้อยที่สุดคือประมาณ 322 มม. หรือคิดเป็น 21.71 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด ส่วนในปี พ.ศ. 2544 ไม้จันทร์ทองมีปริมาณน้ำพื้นที่มากที่สุดคือประมาณ 428 มม. หรือคิดเป็น 23.50 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด (1,820 มม.) รองลงมาคือไม้เมเปลหอมมีปริมาณน้ำพื้นที่ยึดประมาณ 368 มม. หรือคิดเป็น 20.23 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด และไม้กระถินดอยมีปริมาณน้ำพื้นที่ยึดน้อยที่สุดคือประมาณ 317 มม. หรือคิดเป็น 17.39 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด อย่างไรก็ตามการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำพื้นที่ยึดของแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิด โดยใช้ชี้วัดวิเคราะห์เดือนตัววิธี Analysis of Variance (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ 95 เปอร์เซ็นต์ของข้อมูลทั้ง 2 ปี พบว่าปริมาณน้ำพื้นที่ของแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิดไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ เนื่องจากว่าข้อมูลมีความผันแปรปานสูงมาก

การนำพันธุ์ไม้โตเรืองต่างกันทั้ง 3 ชนิดมีมาปลูกเพื่อฟื้นฟูพื้นที่ดินน้ำลำ嘲 น่าจะส่งผลให้สมดุลของน้ำเดิมมีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมากตามการนำพื้นที่ยึดประมาณ 10 - 15 เมตรเซ็นต์เมตรเทียบกับปริมาณเดิมที่สูญเสียจากพื้นที่พรุนเดิมที่ปักกลุ่มพื้นที่นี้ อย่างไรก็ตามปริมาณดังกล่าวไม่น่าที่จะส่งผลกระทบต่อบริเวณน้ำในลำารามากนัก ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณน้ำฝนนี้เก็บประมาณ 75 - 80 เปอร์เซ็นต์สามารถถูกผ่านเรือนยอดของพันธุ์ไม้ดังกล่าว และในแหล่งลงสูญพันธุ์เพื่อกีดเป็นน้ำในลำารามได้ต่อ

ขอขอบคุณ

Abstract

A study of rainfall interception by three different exotic fast growing species, *Acacia confusa* (Ac); *Liquidambar formosana* (Li) and *Fraxinus griffithii* (Fr), has been carried out under 2.0 x 2.5 m. spacing forest plantation plots planted in 1982 in order to compare the effects of canopy characteristic of each species on the amount of water loss by interception process. Gross rainfall, throughfall and stemflow were measured during 2000 - 2001 for estimating rainfall intercepted water. The results can be summarized as follows:

On the year 2000, the highest intercepted water loss, 396 mm. or 26.72 % of gross rainfall (1,484 mm.) was found in Fr plantation, while intercepted water loss in Ac and Li were 346 and 322 mm. or 23.35 and 21.71 % of gross rainfall respectively. On 2001, the highest intercepted water loss also was found in Fr, 428 mm. or 23.50 % of gross rainfall (1,820 mm.), while intercepted water loss in Ac and Li were 317 and 368 mm. or 17.39 and 20.23 % of gross rainfall respectively. However, statistical test based on ANOVA at 95 % significant interval indicated that water loss from interception process of these three species is not different due to high variation of observed data.

In order to use these three trees as pioneer species for head watershed rehabilitation, intercepted water loss of these trees probably cause 10 - 15 % change in water balance compare with lossed by previous vegetative cover. This change might not effect to change in streamflow amount because 75 - 80 % of rainfall can pass through the canopy and penetrate to soil.

สารบัญ

หน้า

บทนำ

- ความสำคัญและที่มาของปัญหา 1
- วัตถุประสงค์ 2

ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุปกรณ์และวิธีการ

- อุปกรณ์ 4
- วิธีการ 4
 - การเลือกพื้นที่ 4
 - การสร้างเครื่องมือวัดน้ำฝนแบบประดิษฐ์เอง (Hand – made Raingage) 4
 - การติดตั้งเครื่องมือ 5
 - การเก็บรวบรวมข้อมูล 6
 - การวิเคราะห์ข้อมูล 6

ผลและวิเคราะห์ผลการวิจัย

- ปริมาณน้ำพื้ชยึดกับปริมาณการตกของฝน 8
- ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด น้ำในลำทางลำต้น และน้ำพื้ชยึดกับปริมาณการตกของฝน 14
- ปริมาณและความผันแปรของปริมาณน้ำพื้ชยึดในแต่ละช่วงฤดูกาล 18
- ปริมาณน้ำพื้ชยึดรายปี 18
- การประยุกต์ผลการศึกษาที่ได้ประเมินความเหมาะสมในการทำพันธ์ไม้ใต้เรือต่างถิ่นทั้ง 3 ชนิดมาใช้ปลูกเพื่อฟื้นฟูสภาพดินน้ำลำธาร 21

สรุปผลการวิจัย

- ข้อเสนอแนะ 22
- เอกสารอ้างอิง 23
- ภาคผนวก 24

รายงานการวิจัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ปริมาณน้ำพืชยึดสูงสุด ต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และค่าความผันแปร ในแต่ละช่วงปริมาณการตกของฝน ที่เกิดจากการปักกลุ่มของรือนยอดแปลงสวนป่าไม้กระถินโดย (<i>Acacia confusa</i>), เมเปิลห้อม (<i>Liquidambar formosana</i>) และ จันทร์ทอง (<i>Fraxinus griffithii</i>) บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543	9
2 ปริมาณน้ำพืชยึดสูงสุด ต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และค่าความผันแปร ในแต่ละช่วงปริมาณการตกของฝน ที่เกิดจากการปักกลุ่มของรือนยอดแปลงสวนป่าไม้กระถินโดย (<i>Acacia confusa</i>), เมเปิลห้อม (<i>Liquidambar formosana</i>) และ จันทร์ทอง (<i>Fraxinus griffithii</i>) บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2544	10
3 ปริมาณน้ำฝนทั้งหมด (Gross rainfall) ปริมาณน้ำฝนผ่านรือนยอด (Throughfall) น้ำในลำต้น (Stemflow) และน้ำพืชยึด (Interception) ที่ตรวจได้ทั้งปี ของแปลงสวนป่าไม้เดревต่างถิ่น บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จ. เชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2544	18
ตารางภาคผนวกที่	
1 ปริมาณน้ำฝนเทื่องรือนยอด (Gross rainfall) น้ำฝนผ่านรือนยอด (Throughfall) น้ำในลำต้น (Stemflow) และน้ำพืชยึด (Interception) รายวัน แปลงสวนป่าไม้กระถินโดย (<i>Acacia confusa</i>), เมเปิลห้อม (<i>Liquidambar formosana</i>) และ จันทร์ทอง (<i>Fraxinus griffithii</i>) บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543	28
2 ปริมาณน้ำฝนเทื่องรือนยอด (Gross rainfall) น้ำฝนผ่านรือนยอด (Throughfall) น้ำในลำต้น (Stemflow) และน้ำพืชยึด (Interception) รายวัน แปลงสวนป่าไม้กระถินโดย (<i>Acacia confusa</i>), เมเปิลห้อม (<i>Liquidambar formosana</i>) และ จันทร์ทอง (<i>Fraxinus griffithii</i>) บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2544	29
3 การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการลด削โดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนผ่านรือนยอด (Th) น้ำในลำต้น (St) และน้ำพืชยึด (I) กับปริมาณการตกของฝน (P) ของแปลงสวนป่าไม้กระถินโดย (<i>Acacia confusa</i> , Ac), เมเปิลห้อม (<i>Liquidambar formosana</i> , Li) และ จันทร์ทอง (<i>Fraxinus griffithii</i> , Fr) บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543 - 2544	30
4 ปริมาณน้ำพืชยึด (Interception) น้ำฝนผ่านรือนยอด (Throughfall) และน้ำในลำต้น (Stemflow) ของพืชพรรณชนิดต่างๆ ที่เคยทำการศึกษาในประเทศไทย	31

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางภาคผนวกที่	หน้า
5 บริมาณน้ำฝนทั้งหมด (Gross rainfall) บริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (Throughfall) น้ำในลำต้น (Stemflow) และน้ำพืชยึด (Interception) ในแต่ละช่วงครึ่งเดือน ของแปลงสวนป่าไม้เต็วต่างถิ่น บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จ. เชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543	32
6 บริมาณน้ำฝนทั้งหมด (Gross rainfall) บริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (Throughfall) น้ำในลำต้น (Stemflow) และน้ำพืชยึด (Interception) ในแต่ละช่วงครึ่งเดือน ของแปลงสวนป่าไม้เต็วต่างถิ่น บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จ. เชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2544	33
7 สหสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างปริมาณการตกของฝน (P) กับปริมาณน้ำพืชยึดของแปลงสวนป่าไม้กระดินดอย (Acacia confusa, Ac), เมเปลหอม (Liquidambar formosana, Li) และ จันทร์ทอง (Fraxinus griffithii, Fr) บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543 - 2544	34
8 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance, ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปริมาณน้ำพืชยึดของแปลงสวนป่าไม้กระดินดอย (Acacia confusa, Ac), เมเปลหอม (Liquidambar formosana, Li) และ จันทร์ทอง (Fraxinus griffithii, Fr) บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543 - 2544	34

เอกสารนี้เป็นของสถาบันวิจัยและพัฒนาฯ

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ตำแหน่งการวางเครื่องมือวัดน้ำฝนแบบประดิษฐ์เองขนาด 3 นิ้ว ในแปลงกระดินดอย และแปลงเมเปลหนอง	5
2 ตำแหน่งการวางเครื่องมือวัดน้ำฝนแบบประดิษฐ์เองขนาด 3 นิ้วในแปลงจันทร์ทอง	6
3 ปริมาณน้ำพืชยีด (หน่วยเป็นมิลลิเมตร) ในแต่ละช่วงปริมาณการตกของฝน ที่เกิดจาก การปักคุณของเรือนยอดแปลงสวนป่าไม้กระดินดอย (<i>Acacia confusa</i>), เมเปลหนอง (<i>Liquidambar formosana</i>) และ จันทร์ทอง (<i>Fraxinus griffithii</i>) บริเวณสถานีเกษตรฯ คลองอ่างขาง จ. เชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543 – 2544	11
4 ปริมาณน้ำพืชยีด (หน่วยเป็นเปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด) ในแต่ละช่วงปริมาณ การตกของฝน ที่เกิดจากการปักคุณของเรือนยอดแปลงสวนป่าไม้กระดินดอย (<i>Acacia confusa</i>), เมเปลหนอง (<i>Liquidambar formosana</i>) และ จันทร์ทอง (<i>Fraxinus griffithii</i>) บริเวณสถานีเกษตรฯ คลองอ่างขาง จ. เชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543 – 2544	12
5 ค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำพืชยีด (เฉลี่ยจากข้อมูลรายวัน) แต่ละช่วงการตกของฝน ในแปลงสวน ป่ากระดินดอย (<i>Acacia confusa</i>), เมเปลหนอง (<i>Liquidambar formosana</i>) และ จันทร์ ทอง (<i>Fraxinus griffithii</i>) บริเวณสถานีเกษตรฯ คลองอ่างขาง จ. ระหว่างปี พ.ศ. 2543 – 2544	13
6 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (Th) ปริมาณน้ำในหลอดตามลำต้น (St) และปริมาณน้ำพืชยีด (I) หน่วยเป็นมิลลิเมตร กับปริมาณการตกของฝน (P) ในแปลงสวน ป่าไม้กระดินดอย (<i>Acacia confusa</i>), เมเปลหนอง (<i>Liquidambar formosana</i>) และ จันทร์ทอง (<i>Fraxinus griffithii</i>) บริเวณสถานีเกษตรฯ คลองอ่างขาง จ. ระหว่างปี พ.ศ. 2543 – 2544	15
7 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (Th) ปริมาณน้ำในหลอดตามลำต้น (St) และปริมาณน้ำพืชยีด (I) หน่วยเป็นเปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด กับปริมาณการ ตกของฝน (P) ในแปลงสวนป่าไม้กระดินดอย (<i>Acacia confusa</i>), เมเปลหนอง (<i>Liquidambar formosana</i>) และ จันทร์ทอง (<i>Fraxinus griffithii</i>) บริเวณสถานีเกษตรฯ คลองอ่างขาง จ. ระหว่างปี พ.ศ. 2543 – 2544	16
8 ปริมาณน้ำฝนสุทธิ (Gross rainfall) ปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (Throughfall) น้ำในหล อดตามลำต้น (Stemflow) และน้ำพืชยีด (Interception) ในแต่ละช่วงครึ่งเดือน ของแปลง สวนป่าไม้กระดินดอย (<i>Acacia confusa</i>), เมเปลหนอง (<i>Liquidambar formosana</i>) และ จันทร์ทอง (<i>Fraxinus griffithii</i>) บริเวณสถานีเกษตรฯ คลองอ่างขาง จ. เชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543 – 2544	19

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพภาคผนวกที่	หน้า
1 พื้นที่แปลงป่าลูกสวนป่า และสังเคราะห์การวางแผนของพื้นที่แต่ละชนิด บริเวณสถานีเกษตรฯ หลวงอ่างขาง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่	35
2 เครื่องวัดน้ำฝนขนาด 8 นิ้ว ชนิดประดิษฐ์เอง	36
3 เครื่องวัดน้ำฝนขนาด 3 นิ้ว ชนิดประดิษฐ์เอง	36
4 การบกคลุ่มของเรือนยอด และดำเนินการกระบวนการเครื่องวัดน้ำฝนผ่านเรือนยอดขนาดเล็ก ผ่าศูนย์กลาง 3 และ 8 นิ้ว (3 and 8 Inch Throughfall-gage) และเครื่องวัดน้ำในลำต้น (Stemflow-gage) ในแปลงสวนป่าไม้กระถินดอย (<i>Acacia confusa</i>), เมเปิลหอม (<i>Liquidambar formosana</i>) และจันทร์ทอง (<i>Fraxinus griffithii</i>) บริเวณสถานีเกษตรฯ หลวงอ่างขาง จ. เชียงใหม่	37
6 การสร้างเครื่องวัดน้ำในลำต้น	38

เอกสารนี้
จัดทำโดย
ศูนย์วิจัย
การเกษตร
เชียงใหม่

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

เป็นที่ทราบกันว่าในช่วงเวลาสามสิบปีที่ผ่านมา พื้นที่ป่าไม้ได้ถูกทำลายลงไปอย่างมากทำให้เกิดปัญหาตามมาหลายประการ เช่น เกิดอุทกภัย ดินพังทลาย หรือการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง เป็นต้น ดังนั้นจึงมีโครงการที่จะฟื้นฟูสภาพป่าโดยปลูกป่าทดแทน ดังตัวอย่างที่ดอยอ่างข้าง ซึ่งเป็นโครงการหนึ่งที่ดำเนินตามแผนพัฒนาฯ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ทรงมีพระราชประสงค์ที่จะฟื้นฟูป่าธรรมชาติและแหล่งต้นน้ำลำธาร จึงได้มีการทดลองปลูกสวนป่าโดยนำพันธุ์ไม้ต้นเริ่งจากต่างประเทศซึ่งได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลให้หนัน นำมาปลูกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 เป็นต้นมา ตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา การปลูกสวนป่า ณ สถานีเกษตรหลวงอ่างขางก่อให้เกิดประโยชน์นับปีก ทั้งในด้านการนำไปใช้ทำเครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ ใช้ในงานก่อสร้าง เพาะปลูก ทำเฟอร์นิเจอร์ และยังช่วยสร้างหศศนียภาพที่สวยงามส่งเสริมการท่องเที่ยวอีกด้วย

นอกจากประโยชน์ที่กล่าวมาแล้วนั้น การปลูกสวนป่ายังช่วยส่งผลประโยชน์ทางอ้อมด้วย ได้แก่ ช่วยทำให้สภาพภูมิอากาศไกลดีขึ้น ป้องกันไฟป่า รวมทั้งการอนุรักษ์ดินและน้ำ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของการบูรณะน้ำของจังหวัดลุ่มน้ำ ที่ต้องการบริหารทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ ที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืน ซึ่งในการศึกษานั้นจำเป็นจะต้องเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ทางอุตสาหกรรม ตั้งแต่น้ำจากฟ้าคือน้ำฝน จนกระทั่งน้ำที่หลังลงสู่ดินและไหลออกสู่แม่น้ำลำธาร ก่อให้เกิดเป็นต้นน้ำลำธารที่สำคัญหลายสาย ส่วนหนึ่งของการหมุนเวียนน้ำในระบบ น้ำฝนไม่ได้ตกลงสู่พื้นดินทั้งหมด แต่จะถูกสกัดกั้นไว้ด้วยสิ่งที่ปกคลุมพื้นดินได้แก่ ต้นไม้หรือสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ และน้ำส่วนนี้จะระเหยคืนสู่บรรยากาศ ซึ่งถือว่าเป็นการสูญเสียน้ำออกจากพื้นที่ลุ่มน้ำ จึงทำให้นักการจัดการลุ่มน้ำให้ความสำคัญกับการศึกษาการสูญเสียน้ำจากการกระบวนการตั้งกล่าว โดยเฉพาะพื้นที่ที่เป็นป่า ซึ่งมีพื้นที่กว้างใหญ่และมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน การทราบถึงปริมาณน้ำพื้ยดินนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยในการวางแผนการจัดการลุ่มน้ำ

เท่าที่ผ่านมาในอดีตของประเทศไทย การศึกษาปริมาณน้ำพื้ยดินมีเฉพาะในพื้นที่ป่าธรรมชาติหรือในสวนป่าที่เป็นพื้นที่ไม่ใช่ป่าที่มีในประเทศไทยเท่านั้น ยังไม่เคยมีการวิจัยในพื้นที่สวนป่าไม้ต่างถิ่นมาก่อน การศึกษานี้มีความต้องการที่จะทราบถึงผลของการปกคลุมของเรือนยอดพื้นที่ไม้ต่างถิ่นทั้ง 3 ชนิด ได้แก่ กระดินดอย (*Acacia confusa*) เมเปิลโนม (*Liquidambar formosana*) และจันทาร์กง (*Fraxinus griffithii*) ที่นำมาทดลองปลูกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 ว่าจะส่งผลให้เกิดการสูญเสียน้ำในช่วงของน้ำพื้ยดินในปริมาณมากน้อยเท่าใด ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาถึงความเหมาะสมในการนำพื้นที่ไม้ต่างถิ่นทั้ง 3 ชนิดตั้งกล่าว ซึ่งเป็นพื้นที่ไม้ต้นเริ่งที่เหมาะสมแก่การนำมาปลูกเพื่อใช้ฟื้นฟูพื้นที่ดันน้ำลำธาร และเป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่ดันน้ำลำธารต่อไป

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อประเมินปริมาณน้ำพื้ยดินในสวนป่าในสวนป่าไม้ตีเร็วต่างกัน 3 ชนิด ได้แก่ กระถินดอย เมเปิล ห้อม และจันทร์หง แล้วศึกษาความสัมพันธ์ของค่านี้กับปริมาณการตกของฝน
- 2.2 เพื่อศึกษาความผันแปรของปริมาณน้ำพื้ยดินในสวนป่าทั้ง 3 ชนิด ในแต่ละช่วงฤดูกาล
- 2.3 เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้เสนอแนะถึงความเหมาะสมในการนำพันธุ์ไม้ตีเร็วต่างกัน 3 ชนิดมาใช้ ปลูกเพื่อฟื้นฟูสภาพดินน้ำลำธาร

ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปริมาณน้ำพื้ยดินประเทศไทยที่ผ่านมาในอดีตส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในป่าธรรมชาติประเทศต่างๆ ได้แก่ ป่าดิบเข้า ป่าดิบแล้ง ป่าเต็ง-รัง เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีการศึกษาในพื้นที่ที่เป็นสวนผลไม้ และพืชไร่ ด้วยเช่นกัน สวนการศึกษาในสวนป่าก็มีเฉพาะสวนป่าที่เป็นพันธุ์ไม้ที่มีอยู่ในประเทศไทยเท่านั้น ยังไม่เคยศึกษาสวนป่าไม้ต่างกันมาก่อน โดยมีผลการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาสรุปได้ดังนี้

การศึกษาที่ดำเนินการในป่าธรรมชาติที่เคยทำการศึกษามานั้น เกษม และคณะ (2514) พบว่าป่าสักธรรมชาติ แม่หวด จ. ลำปาง มีปริมาณน้ำพื้ยดินมากที่สุดคือ 62.67% รองลงมาคือป่าเต็ง - รัง จ. ลำปาง 61.04% ป่าดิบเข้า ดอยปุย จ. เชียงใหม่ 8.9% และป่าดิบแล้ง สะแกราช จ. นครราชสีมา 4.07% ซึ่งความหนาแน่นและปริมาณของฝนต่างกัน รวมทั้งความแห้งแล้งของอากาศก่อนวันที่ฝนตกและระหว่างที่ฝนตกแต่ละครั้งเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อปริมาณน้ำพื้ยดิน ทั้งนี้ยังรวมถึงอิทธิพลของความแตกต่างทางลักษณะภูมิประเทศก็ส่งผลให้ปริมาณฝนต่างกันไป แต่ระยะเมืองปริมาณไม่เท่ากันด้วยเช่นกัน สวนป่าเบญจพรวน และป่าเต็ง-รัง ซึ่ง วารินทร์และคณะ (2529) ได้ทำการศึกษาที่จ. น่าน พบว่ามีปริมาณน้ำพื้ยดิน 12.72% และ 3.75% ตามลำดับ ในขณะที่ป่าเบญจพรวนไม้สักที่ต่อยเชียงดาวมีน้ำพื้ยดิน 39.21% (อุทัยและคณะ, 2520) ป่าดิบแล้งที่ทำการศึกษาใน จ. ระยองมีปริมาณน้ำพื้ยดิน 30.40% (พงษ์ศักดิ์และทรงธรรม, 2530) นอกจากนี้การศึกษาในป่าไผ่ภาค กลาง ป่าไผ่นวลด ซึ่งเป็นผืนคนดันเนื่องในป่าไผ่ธรรมชาติจากการศึกษาของ ประเดิมชัยและคณะ (2528) มีปริมาณน้ำพื้ยดิน 69.77% และ 75.75% ตามลำดับ

สวนในพื้นที่สวนป่าที่เคยทำการศึกษาด้านปริมาณน้ำพื้ยดิน เช่น สวนป่ากระถินดงคีมีปริมาณน้ำพื้ยดิน 30.96% (ชัยณรงค์และพงษ์ศักดิ์, 2530) สวนป่ากระถินเทضا 34.10 (วิชัยและคณะ, 2531) สวนป่ายางนา 70.43% (พงษ์ศักดิ์และคณะ, 2524) สวนป่ายุคลิปตั้ต 15.67% (ตีระและคณะ, 2527) สวนป่าสัก 36% (สุพจน์และคณะ, 2532) สวนป่าไม้เลียน 7.61% (วารินทร์และคณะ, 2530) และสวนป่าไม้กระถินยักษ์ 26% (สมชาย, 2538) และจากการศึกษาด้านตะเคียนทองของ พงษ์ศักดิ์และสมagan (2525) พบว่าความหนาแน่นของฝน มีผลต่อปริมาณน้ำพื้ยดิน โดยปริมาณน้ำพื้ยดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นจากช่วงที่มีฝนตกน้อยกว่า 10 มิลลิเมตร จาก 29.63% เป็น 36.41% เมื่อมีฝนตกในช่วง 10 - 20 มิลลิเมตร แต่เมื่อมีฝนตกมากกว่า 20 มิลลิเมตรแล้ว ปริมาณน้ำพื้ยดินจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก คือ เพิ่มเป็น 37.05% เท่านั้น เนื่องเดียวกับการศึกษาของ สมชาย (2538) ที่ศึกษาปริมาณน้ำพื้ยดินของน้ำกระถินยักษ์ พบว่าเมื่อมีปริมาณน้ำฝนในช่วง 0 - 10 มิลลิเมตร จะมีน้ำพื้ยดินถึง 34.04% แต่เมื่อปริมาณน้ำฝนมากกว่า 20 มิลลิเมตร จะมีปริมาณน้ำพื้ยดิน 25.04% เท่านั้น

นอกจากการศึกษาในพื้นที่ที่เป็นป่าและสวนป่าแล้ว ไม้ผลและพืชไร่ซึ่งถือได้ว่าเป็นพืชเศรษฐกิจอย่างหนึ่ง ของประเทศไทยมีการศึกษาน้ำพื้ยดินมาก่อน ดังการศึกษาในไวรัมันสำปะหลังพบว่ามีน้ำพื้ยดิน 14 %

(Withwatchutikul และ Tangtham, 1986) ใช้กล้วย 17.50 % ชาом 13.68% (พงษ์ศักดิ์และสมาน, 2529 ข.ค) และไว้มะลอก 25.25 % (พงษ์ศักดิ์และสมาน, 2530) ส่วนไม้ผลพงษ์ศักดิ์และสมาน (2526) ได้ทำการศึกษาปริมาณน้ำพืชีดมากที่สุดคือ 87.66% รองมาคือทุเรียน 80.04% แตง 70.39% และมะม่วง 64.25% ตามลำดับ ซึ่งในช่วงที่ทำการศึกษาเป็นช่วงที่เรือนยอดไม้ผลมีการแตกยอดใหม่ หลังการแตกกิ่งและใส่ปุ๋ยเร่งการเจริญเติบโตหลังฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตทำให้เรือนยอดมีความแน่นทึบและสกัดกั้นน้ำฝนได้มาก นอกจากไม้ผลทั้ง 4 ชนิดที่กล่าวมาแล้วยังมีไม้ผลชนิดอื่น ๆ อีกที่เคยทำการศึกษา เช่น ขมุนเมปริมาณน้ำพืชีด 46.51% (พงษ์ศักดิ์และสมาน, 2527) มังคุด 48.20 % ขมผุ 23.30 % (พงษ์ศักดิ์และสมาน, 2528 ก.ข) และกระท่อน 36.30% (พงษ์ศักดิ์และสมาน, 2529 ก)

จากการศึกษาที่ผ่านมา นอกจากปัจจัยทางลักษณะอากาศและลักษณะการตกของฝนที่จะมีผลต่อน้ำพืชีดแล้ว ลักษณะของใบ เช่น ความชุรุวะ ในเกลี้ยงเป็นมัน ขันใบและขนาดใบ ก็มีผลต่อน้ำพืชีดได้ คือถ้าใบชุรุวะ มีขัน และมีจำนวนใบมากจะทำให้เกิดน้ำพืชีดได้มาก รวมถึงชนิดพืช ความหนาแน่นของเรือนยอด และจำนวนขันของเรือนยอด ก็มีอิทธิพลต่อบริมาณน้ำพืชีดได้เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Crockford และ Richardson (2000) ที่ศึกษาอิทธิพลของชนิดปา ไม้พื้นล่าง และภูมิอากาศที่มีต่อฝน ซึ่งจะส่งผลไปถึงน้ำฝนผ่านเรือนยอด (throughfall) น้ำในหลอดตามลำต้น (stemflow) และน้ำพืชีด (interception) พบร่องการศึกษาน้ำพืชีด ไม่สามารถสรุปได้ว่าข้ออยู่กับปัจจัยของชนิดปาเพียงอย่างเดียว แต่ยังข้ออยู่กับปัจจัยของชนิดฝนและปัจจัยทางภูมิอากาศอีกด้วย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อการประเมินค่าฝนผ่านเรือนยอดที่มีผลต่อน้ำพืชีด จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่บางครั้งค่าน้ำฝนผ่านเรือนยอดมากกว่าฝนที่ตก ทำให้ปริมาณน้ำพืชีดที่ได้มีค่าติดลบ นอกจากนี้การประเมินน้ำพืชีดโดยคิดเป็นช่วงหรือคาดเดาไว้ก็จะมีปัญหากว่าการประเมินในแต่ละครั้งที่เกิด เนื่องจากค่าของน้ำฝนผ่านเรือนยอด และน้ำในหลอดตามลำต้นไม่สามารถเปลี่ยนไปในช่วงเวลาขั้นสั้น เช่นเมื่อมาจากรainfall หนักเบาและมุกการตกของฝน ทิศทางและความเร็วลง เป็นต้น

ในต่างประเทศมีการศึกษาด้านปริมาณน้ำพืชีดค่อนข้างมาก เนื่องจากเป็นน้ำที่สูญเสียไป ซึ่งมีการศึกษาในหลายพื้นที่ หลายชนิดปา และหลายชนิดพืชพันธุ์ เช่น การศึกษาของ Lima และ Leopoldo (1999) ที่ศึกษาน้ำพืชีดในปา tigrarian ของรัฐ Sao Paulo ประเทศ Brazil พบร่องปริมาณน้ำพืชีดคิดเป็น 37.6 % น้ำฝนผ่านเรือนยอด 61.5% และน้ำในหลอดตามลำต้น 0.9 % ของปริมาณฝนทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่ได้ขึ้นอยู่กับลักษณะของพืชพรรณที่ปักคุณและปัจจัยทางภูมิอากาศ เช่นเดียวกับการศึกษาในสวนสน (conifer plantation) อายุ 30 ปี ทั้งหมด 3 ชนิด คือ *Pinus nigra* สวนผสมระหว่าง *P.nigra* กับ *P.sylvestris* (80:20) และ *Picea abies* ที่กูเข้า Goc. ใน Serbia ช่วงปี 1981 – 1990 พบร่องปริมาณน้ำพืชีดมีความผันแปรในแต่ละปี โดยความหนักเบาของฝนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อบริมาณน้ำพืชีดที่ได้ และแสดงความสมพันธ์ในรูปแบบ exponential curves (Letic และ Macan, 1994)

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาน้ำพืชีดในระบบวนเกษตร (agroforestry) อีกด้วย ซึ่ง Jackson (2000) ได้ทำการศึกษาระบบวนเกษตรในเขตที่แห้งแล้งของประเทศไทย Kenya ที่ปลูก *Grevillea robusta* และข้าวโพด (maize) พบร่องในพื้นที่ซึ่งไม่มีข้าวโพดปักคุณอยู่พื้นล่าง มีน้ำพืชีด 10.2 % ลงในพื้นที่ที่มีการปลูกพืชสองชนิดร่วมกันมีปริมาณน้ำพืชีด 9.8 % ซึ่งน้ำพืชีดมีความสัมพันธ์โดยตรงกับระดับของเรือนยอดที่ปักคุณ และอัตราฝนตกเฉลี่ยที่ผันแปรในแต่ละเดือน

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

- 1 เครื่องวัดน้ำฝนมาตรฐาน 1 เครื่อง
- 2 ขวดพลาสติกขนาดความจุ 10 และ 20 ลิตร
- 3 กลวยพลาสติกขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 8 นิ้ว
- 4 ขวดพลาสติก (ขวดน้ำอัดลมขนาด 1.25 ลิตร) เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 3 นิ้ว
- 5 สายยางพลาสติก และแผ่นพลาสติก
- 6 ชิลโคน และตะปุ
- 7 เทปวัดและเข็มปากฟาง

วิธีการ

1. การเลือกพื้นที่

การศึกษานี้เลือกประเมินปริมาณน้ำพื้นที่เกิดจากการปักคลุมของเรือนยอดพันธุ์ไม้ตัวเรือต่างถิ่น 3 ชนิดคือ กระดินดอย (*Acacia confusa*), เมเปิลหอม (*Liquidambar formosana*) และ จันทร์ทอง (*Fraxinus griffithii*) ซึ่งทดลองปลูกอยู่ในแปลงสวนป่าปี พ.ศ. 2525 บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง (ภาพภาคผนวกที่ 1) โดยเป็นแปลงสวนป่าที่มีระยะปลูก 2.0×2.5 เมตร คือเป็นระยะห่างระหว่างต้น 2.0 เมตร และระยะห่างระหว่างขั้นบันได 2.5 เมตร ซึ่งการศึกษานี้ได้วางแปลงทดลองขนาด 20×40 เมตรในแปลงของกระดินดอยและเมเปิลหอม ส่วนจันทร์ทองมีขนาดพื้นที่แปลงปลูกกว้างกว่า จึงวางขนาดแปลงทดลอง 12.5×25 เมตร

2 การสร้างเครื่องมือวัดน้ำฝนแบบประดิษฐ์เอง (Hand – made Raingage)

เนื่องจากเครื่องวัดน้ำฝนมาตรฐาน 8 นิ้วมีราคาแพงมาก ประกอบกับงบประมาณในการวิจัยมีอยู่อย่างจำกัด ในขณะที่งานวิจัยนี้มีความจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องวัดน้ำฝนหลายเครื่องเพื่อให้วัดปริมาณน้ำฝนผ่านเรือน จึงได้ทำการประยุกต์สร้างเครื่องมือเพื่อเก็บปริมาณน้ำฝนอย่างง่ายขึ้นไว้เอง โดยประดิษฐ์ขึ้นเองจากขวดน้ำพลาสติก และกรวยพลาสติก นำมาทำเป็นเครื่องมือเก็บน้ำฝน 2 ชนิดคือ

2.1 เครื่องวัดน้ำฝนขนาด 8 นิ้ว โดยใช้ขวดน้ำพลาสติกขนาดความจุ 10 ลิตร และกรวยพลาสติกขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 8 นิ้ว เสียบไว้ที่ปากกระบอกในลักษณะดังแสดงในภาพภาคผนวกที่ 2

2.2 เครื่องวัดน้ำฝนขนาด 3 นิ้ว โดยใช้ขวดน้ำอัดลมพลาสติกตัดเป็นสองส่วน แล้ววางในหลักไม้ไผ่ที่สถานีลักษณะคล้ายชະลอมรองรับขวดพลาสติกดังภาพภาคผนวกที่ 3

ซึ่งการใช้ประยุกต์ให้เครื่องมือแบบประดิษฐ์เองทั้ง 2 ตั้งกล่าวไม่ส่งผลกระทบต่อความความคาดเคลื่อนในการตรวจวัดมากนัก (ภาคผนวก) สมควรลองกับงานวิจัยของ วันชัย (2542) ที่ได้เคยทดลองทดสอบการใช้ขวดพลาสติก ใช้แล้วเพื่อวัดปริมาณน้ำฝน และพบว่าบิริมาณน้ำฝนที่ตรวจวัดได้โดยใช้ขวดพลาสติกไม่มีความแตกต่างกันในทางสถิติเมื่อเทียบกับการใช้เครื่องวัดแบบมาตรฐาน

3 การติดตั้งเครื่องมือ

3.1 ที่สถานีตรวจวัดอากาศ เพื่อหาปริมาณน้ำฝนทั้งหมดบนเรือนยอด (gross rainfall)

3.1.1 ติดตั้งเครื่องวัดน้ำฝนมาตรฐานขนาด 8 นิ้ว จำนวน 1 เครื่อง

3.1.2 ติดตั้งเครื่องมือวัดน้ำฝนแบบประดิษฐ์เองขนาด 8 นิ้ว จำนวน 2 เครื่อง

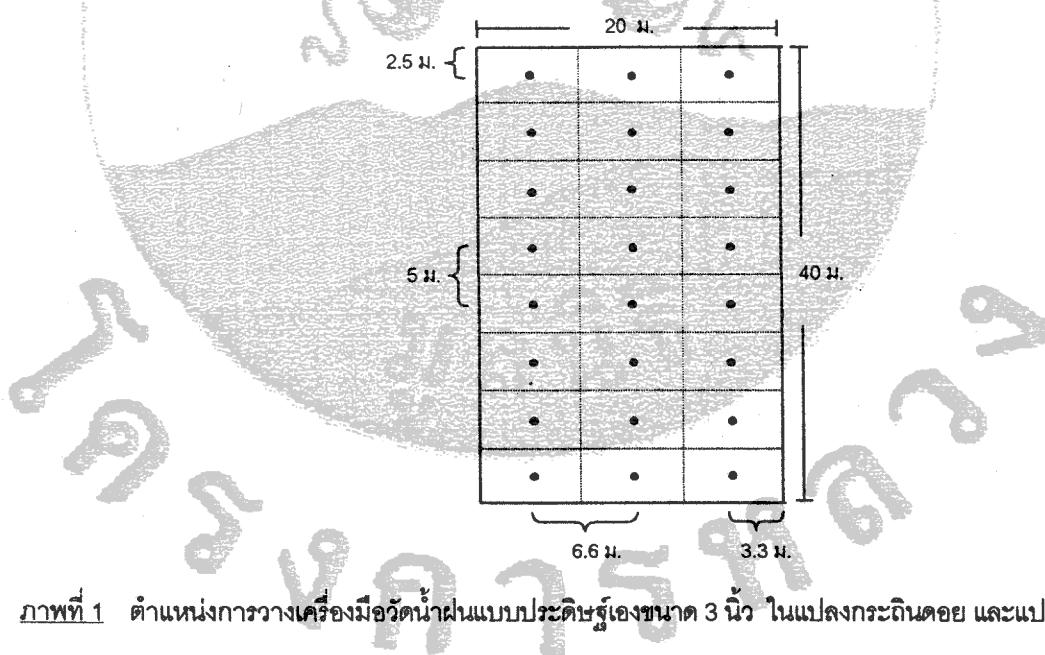
3.1.3 ติดตั้งเครื่องมือวัดน้ำฝนแบบประดิษฐ์เองขนาด 3 นิ้ว จำนวน 4 เครื่อง

โดยข้อมูลปริมาณน้ำฝนที่ได้จากการติดตั้งเครื่องมือในข้อ 3.1.2 และ 3.1.3 จะนำมาใช้ในการเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้จากการติดตั้งเครื่องมือมาตรฐาน เพื่อหาค่าสมดุลของการปรับแก้ความถูกต้องของเครื่องมือ (Calibration Factor) และนำค่าที่ได้ไปปรับแก้ค่าน้ำฝนผ่านเรือนยอดที่ได้จากการติดตั้งกล่าวด้านล่าง

3.2 การติดตั้งเครื่องมือในสวนปาเพื่อหาปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (throughfall)

3.2.1 ใช้เครื่องมือวัดน้ำฝนแบบประดิษฐ์เองขนาด 3 นิ้ว วางกระจาดให้ทั่วแปลงแบบอย่างเป็นระบบ (systematic) ในลักษณะตารางกริด โดยในเนื้อที่ 1 ได้กำหนดตำแหน่งการวางเครื่องมือดังนี้

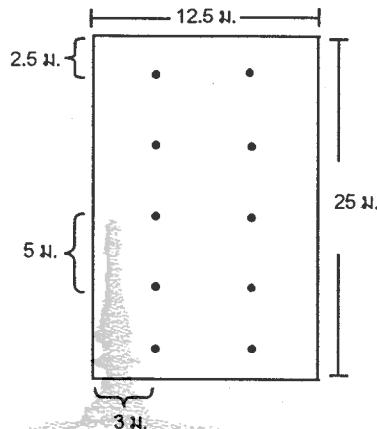
1) แปลงกระดินดอย และแปลงเมเปล่อน ซึ่งมีขนาดแปลง 20×40 เมตร ใช้เครื่องมือวัดน้ำฝนแบบประดิษฐ์เองขนาด 3 นิ้ว จำนวน 24 เครื่อง วางกระจาดในแปลงดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ตำแหน่งการวางเครื่องมือวัดน้ำฝนแบบประดิษฐ์เองขนาด 3 นิ้ว ในแปลงกระดินดอย และแปลงเมเปล่อน

2) แปลงจันทร์ทอง ซึ่งมีขนาดแปลง 12.5×25 เมตร ใช้เครื่องมือวัดน้ำฝนแบบประดิษฐ์ชั้น เองขนาด 3 นิ้ว จำนวน 10 เครื่อง วางกระจาดในแปลง ดังแสดงในภาพที่ 2

3.2.2 ใช้เครื่องมือวัดน้ำฝนแบบประดิษฐ์ชั้น เองขนาด 8 นิ้ว วางกระจาดในแปลงพื้นที่ไม้ทั้ง 3 ชนิด โดยกระจาดอยู่ภายใต้เรือนยอดต้นไม้ จำนวนแปลงละ 5 เครื่อง

ภาพที่ 2 ตำแหน่งการวางเครื่องมือวัดน้ำฝนแบบประดิษฐ์ของขนาด 3 นิ้วในแปลงจันทร์ทอง

อย่างไรก็ตามในปัจุบัน พื้นที่แปลงแต่ละแปลงมีลักษณะเป็นเนินเขาลาดชัน และเป็นชั้นบันได จึงทำ การปรับตำแหน่งการวางให้เหมาะสมกับลักษณะภูมิประเทศและความสะดวกในการตรวจสอบข้อมูล ดังแสดงในภาพ ภาคผนวกที่ 4 ถึง 6

3.3 การติดตั้งเครื่องมือเพื่อหาระบายน้ำในลดตามลำต้น (stemflow)

เลือกต้นไม้ที่มีลักษณะเปล่าต่าง และขนาดไม่เล็กจนเกินไปประมาณแปลงละ 5 ต้น โดยเลือกให้มีขนาด ลำต้นเล็ก – ในญี่คคลักษณ์ จากนั้นหากเป็นกรอบต้นที่ระดับความสูงจากพื้นเดินประมาณ 1.30 เมตร (ตำแหน่ง DBH : Diameter at Breast Height) แล้วใช้สายยางวัดรอบลำต้น ให้รัลโคนอุดรอยร่องหัวงวงลำต้นกับสายยาง โดยปัดชิ้นโคนให้เรียบเพื่อให้มีลักษณะคล้ายทางน้ำ และใช้พลาสติกพันรอบสายยางอีกที่เพื่อทำเป็นกำแพงกันน้ำไม่ให้ล้นออก ด้านข้าง ต่อสายยางให้ยาวลงไปในช่วงพลาสติกบรรจุขนาด 20 ลิตร ที่วางไว้ที่โคนต้น และใช้ถุงพลาสติกคลุมปาก ชวดไว้เพื่อไม่ให้น้ำฝนผ่านเรือนยอดกระเด็นเข้าไปในชุด (ภาพภาคผนวกที่ 7)

4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลเป็นเวลา 2 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม 2543 จนถึงเดือนธันวาคม 2544 โดย ตรวจวัดปริมาณน้ำฝนทั้งหมด น้ำฝนผ่านเรือนยอด น้ำในลดตามลำต้นจากเครื่องวัดทั้งหมดที่ติดตั้งไว้ดังกล่าวในข้อ 3.1 – 3.3 ซึ่งทำการตรวจวัดทุกวันที่มีฝนตก โดยเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่เวลาประมาณ 8:00 น. ของวันถัดไป จนครบทั้ง 3 แปลงทดลอง

5 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล (data verification)

ในการศึกษาวิจัยโดยทั่วไปรวมทั้งการศึกษานี้ ถึงแม้จะมีความระมัดระวังในเรื่องของการตรวจวัดข้อมูลอย่างมากแล้วก็ตาม แต่ก็มีความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการข่าน การจดบันทึก หรือการวางตำแหน่งเครื่องมือไม่เหมาะสม ดังนั้นเพื่อให้ข้อมูลที่มีความถูกต้องมากที่สุด จึงทำการตรวจสอบข้อมูลดิบ (raw data) ที่ตรวจวัดได้ก่อน นำไปใช้ในการวิเคราะห์ ว่ามีข้อมูลใดที่ไม่สมเหตุสมผล (invalid data) หรือไม่ เช่น มีค่าสูงมากเกินกว่าความเป็นไปได้ หรือมีค่าสูงมากกว่าข้อมูลอื่นที่ตรวจวัดได้ในแปลงเดียวกัน หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการจัดความผิดพลาดในเบื้องต้น ก่อนการวิเคราะห์ในลำดับถัดไป

5.2 การปรับแก้ความถูกต้องของข้อมูล (calibration) ที่ได้จากเครื่องมือวัดน้ำฝนแบบประดิษฐ์เอง

ค่าปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอดภัยได้แปลงส่วนป่าต่างๆ ที่วัดได้โดยใช้เครื่องวัดน้ำฝนแบบประดิษฐ์เองนั้น เป็นข้อมูลที่ไม่สามารถนำไปใช้ได้ทันที เนื่องจากเครื่องมือที่สร้างขึ้นอาจวัดค่าได้แตกต่างจากเครื่องมือมาตรฐาน ดังนั้นจึงทำการการปรับแก้ค่าปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอดที่วัดได้โดยใช้ค่า Calibration Factor ซึ่งคำนวนจากข้อมูลที่ตรวจวัดในข้อ 3.1

5.3 การประเมินปริมาณน้ำพืชยึด (interception , I)

ปริมาณน้ำพืชยึดคือประเมินจากค่าน้ำฝนทั้งหมดเหนือเรือนยอด (gross rainfall , P) ปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (throughfall , Th) และน้ำในลักษณะลำต้น (stemflow , St) ตามสมการดังนี้

$$I = P - Th - St$$

ค่าปริมาณน้ำพืชยึดจะประเมินจากข้อมูลรายวัน โดยใช้ข้อมูลปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอดและน้ำในลักษณะลำต้น เปลี่ยนที่วัดได้ในแต่ละแปลงทดลอง และคำนวนเป็นปริมาณรายเดือนเพื่อศึกษาความผันแปรในแต่ละช่วงฤดูกาล

5.4 . การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด น้ำในลักษณะลำต้น และน้ำพืชยึดกับปริมาณการตกลงฝน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (Th) น้ำในลักษณะลำต้น (St) และน้ำพืชยึด (I) กับปริมาณการตกลงฝน (P) ในแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิด ระหว่างปี พ.ศ. 2543 -2544 โดยใช้การวิเคราะห์การทดด้วย (Regression Analysis) เพื่อนำรูปแบบสมการทดด้วยที่เหมาะสมกับลักษณะความสัมพันธ์ของข้อมูลแต่ละคู่ ซึ่งได้แก่ 1) Th กับ P 2) St กับ P และ 3) I กับ P โดยแยกการพิจารณาความสัมพันธ์เป็นสองกรณีคือ 1) กรณีที่พิจารณาความสัมพันธ์โดย Th St และ I มีหน่วยเป็นมิลลิเมตร 2) กรณีพิจารณาความสัมพันธ์โดย Th St และ I มีหน่วยเป็นปรอตเตอร์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด (P) และทำการทดสอบกับสมการทดด้วย 4 รูปแบบคือ

- สมการเส้นตรง $Y = a + b \cdot (X)$
- สมการเส้นโค้ง Exponential $Y = a \cdot e^{bx}$
- สมการเส้นโค้ง Power $Y = a \cdot x^b$
- สมการเส้นโค้ง Semi-Log $Y = a + b \cdot (\ln.X)$

และเลือกชุดแบบสมการที่เหมาะสมที่สุดจากการใช้ค่าสัมประสิทธิ์สมการทดด้วย (Coefficient of Determination, R^2) โดยทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการที่เลือกมาด้วยค่า F-test

ผลและวิเคราะห์ผลการวิจัย

1. ปริมาณน้ำพืชยึดกับปริมาณการตักของฝุ่น

การตรวจวัดปริมาณน้ำฝนทั้งหมด น้ำฝนผ่านเรือนยอด และน้ำในลักษณะลำต้น ในแต่ละวัน ระหว่างเดือน มกราคม พ.ศ. 2543 จนถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2544 เป็นระยะเวลา 2 ปี เพื่อประเมินปริมาณน้ำพืชยึดในสวนป่าไม้โตเริ่มต้นถึง 3 ชนิดคือ กระถินดอย เมเปิลholm และ จันทร์ทองบริเวณสถานีเกษตรทดลองข้างข้าง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ผลดังแสดงในตารางภาคผนวกที่ 1 และ 2 โดยมีวันที่ฝนตกจำนวน 84 และ 91 วัน ในปี พ.ศ. 2543 และ 2544 ตามลำดับ และสกุปลดได้ดังแสดงในตารางที่ 1 และ 2 ซึ่งเมื่อนำมาเขียนเป็นกราฟแสดงการกระจาย (scatter plot) ระหว่างปริมาณน้ำฝนทั้งหมดกับปริมาณน้ำพืชยึดได้ผลดังแสดงในภาพที่ 3 - 4

จากตารางที่ 1 - 2 และภาพที่ 3 - 4 พบร่วมกับปริมาณน้ำพืชยึดที่เกิดจากภูมิอากาศพื้นที่ไม้ทั้ง 3 ชนิด ที่ประเมินได้ในแต่ละช่วงการตักของฝนมีความผันแปรสูงมากสังเกตุได้จากค่า Standard Deviation และค่า Coefficient of Variation ทั้งนี้เนื่องจากมีปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความมากน้อยของปริมาณน้ำพืชยึด ที่สำคัญ ได้แก่ ความหนักเบาของฝน ความเร็วลม และสภาพความเปียกหรือแห้งของเรือนยอดก่อนการเก็บฝนตกลงต้น ซึ่งปัจจัยดังกล่าวเหล่านี้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากต่อปริมาณน้ำพืชยึดแต่ไม่ได้ทำการตรวจวัดในการศึกษานี้เนื่องจากบุประมาณมีจำกัดทำให้ไม่สามารถติดตั้งเครื่องมือเพื่อตรวจวัดค่าดังกล่าวได้

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของปริมาณน้ำพืชยึดในแต่ละช่วงการตักของฝนของแปลงปลูกป่าทั้ง 3 ชนิด (ตารางที่ 1 - 2 เอกสารปริมาณน้ำพืชยึดที่มีค่าเป็นบวก) พบร่วมกับแนวโน้มที่เป็นไปในลักษณะที่ปริมาณการตักของฝนมากปริมาณน้ำพืชยึด (หน่วยเป็นมิลลิเมตร) จะมีมากขึ้น (ภาพที่ 5-A) แต่ไม่มีแนวโน้มที่ชัดเจนเมื่อพิจารณา กับปริมาณน้ำพืชยึดในหน่วยเปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด (ภาพที่ 5-B)

นอกจากนี้ยังพบว่าค่าปริมาณน้ำพืชยึดที่ประเมินได้ในหลาย ๆ วัน มีค่าเป็นลบ โดยในปี พ.ศ. 2543 มีจำนวนวันที่ค่าปริมาณน้ำพืชยึดติดลบจำนวน 15 14 และ 15 วัน ในแปลง กระถินดอย เมเปิลholm และจันทร์ทอง ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่จะเกิดในวันที่มีฝนตกระหว่าง 0 - 20 มิลลิเมตร (ตารางที่ 1) และพบน้อยลงในปี พ.ศ. 2544 ซึ่งพบเพียง 11 8 และ 9 วัน ในแปลง กระถินดอย เมเปิลholm และจันทร์ทองตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดในวันที่มีฝนตกอยู่ระหว่าง 0 - 10 มิลลิเมตร (ตารางที่ 2) โดยเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นได้ในทุกเดือน ซึ่งค่าปริมาณน้ำพืชยึดที่ประเมินได้มีค่าเป็นลบเนื่องจากค่าปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอดที่เข้ามาจากเครื่องวัดหลาย เครื่อง มีค่ามากกว่าปริมาณน้ำฝนทั้งหมดที่วัดได้จากบริเวณสถานีตรวจอุตุฯ ดังภาพ

ตารางที่ 1 ปริมาณน้ำพืชยึดสูงสุด ต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และค่าความผันแปร ในแต่ละช่วงปริมาณการตกของฝน ที่เกิดจากการปักคลุมของเรือนยอดปลงสวนป่าไม้กระถินดอย (*Acacia confusa*), เมเปิลหอม (*Liquidambar formosana*) และ จันทร์ทอง (*Fraxinus griffithii*) บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543

Unit	Species	Rainfall Interval (mm)	Positive Value						Negative Value					
			Min	Max	Average	SD ^{1/}	CV ^{2/}	No of Rainy day	Min	Max	Average	SD ^{1/}	CV ^{2/}	No of Rainy day
Interception (mm.)	<i>Acacia confusa</i>	0-10	0.03	5.33	1.71	1.18	68.99	24	-1.95	-0.05	-0.96	0.70	73.22	5
		10-20	1.68	6.96	4.20	1.62	38.66	14	-7.69	-0.14	-3.08	3.35	108.50	7
		20-30	0.59	11.37	5.28	2.95	55.85	17	-12.95	-12.95	-12.95	-	-	1
		30-40	0.69	23.05	11.13	6.55	58.81	8	-2.63	-1.60	-2.11	0.73	34.49	2
		>40	4.88	25.41	12.08	7.27	60.21	6	0.00	0.00	-	-	-	0
		All rainfall	0.03	25.41	5.09	4.91	96.48	69	-12.95	-0.05	-2.90	5.62	193.49	15
	<i>Liquidambar formosa</i>	0-10	0.22	4.51	1.54	1.06	68.89	23	-3.18	-0.43	-1.23	1.11	89.88	6
		10-20	0.90	6.38	3.59	1.70	47.36	15	-8.95	-0.21	-4.21	3.57	84.74	6
		20-30	0.46	10.56	5.09	2.88	56.57	16	-15.02	-3.41	-9.22	8.21	89.06	2
		30-40	0.16	22.99	8.94	7.47	83.52	10	0.00	0.00	-	-	-	0
		>40	4.93	19.56	11.16	5.33	47.73	6	0.00	0.00	-	-	-	0
		All rainfall	0.16	22.99	4.67	4.68	100.29	70	-15.02	-0.21	-3.65	5.55	152.16	14
Interception (%)	<i>Fraxinus griffithii</i>	0-10	0.32	4.15	1.75	1.01	58.04	21	-2.21	-0.09	-0.94	0.96	101.66	8
		10-20	1.89	8.09	4.56	1.66	36.45	16	-10.75	-1.20	-5.04	3.96	78.62	5
		20-30	1.61	12.64	6.80	3.20	47.06	16	-16.85	-0.66	-8.75	11.45	130.83	2
		30-40	1.80	22.02	10.53	7.17	68.11	10	0.00	0.00	-	-	-	0
		>40	7.48	21.15	12.43	4.76	38.31	6	0.00	0.00	-	-	-	0
		All rainfall	0.32	22.02	5.77	4.95	85.73	69	-16.85	-0.09	-3.35	6.02	179.72	15
	<i>Acacia confusa</i>	0-10	0.55	67.82	26.81	16.32	60.88	24	-35.28	-2.03	-21.43	12.42	57.96	5
		10-20	9.99	51.22	28.35	10.02	35.35	14	-53.26	-0.94	-22.48	23.12	102.85	7
		20-30	2.29	51.94	22.50	13.39	59.50	17	-49.83	-49.83	-49.83	-	-	1
		30-40	2.18	75.72	33.53	22.07	65.82	8	-6.63	-4.28	-4.28	1.67	38.97	2
		>40	12.19	26.02	20.03	4.99	24.94	6	0.00	0.00	-	-	-	0
		All rainfall	0.55	75.72	26.25	14.75	56.20	69	-53.26	-0.94	-21.68	24.11	111.21	15
	<i>Liquidambar formosa</i>	0-10	2.94	61.37	25.23	15.30	60.65	23	-43.44	-7.11	-21.87	15.81	72.29	6
		10-20	8.38	47.66	24.22	10.62	43.87	15	-61.98	-1.48	-30.53	25.12	82.28	6
		20-30	2.22	46.11	21.50	12.66	58.89	16	-57.80	-16.83	-37.32	28.98	77.65	2
		30-40	0.42	75.50	27.11	24.53	90.50	10	0.00	0.00	-	-	-	0
		>40	12.30	31.08	19.78	7.80	39.45	6	0.00	0.00	-	-	-	0
		All rainfall	0.42	75.50	23.96	14.84	61.93	70	-61.98	-1.46	-27.79	25.06	90.18	14
	<i>Fraxinus griffithii</i>	0-10	5.21	58.46	27.85	13.15	47.23	21	-59.53	-3.05	-18.48	21.44	115.96	8
		10-20	17.64	42.80	30.90	7.94	25.68	16	-74.43	-6.97	-36.12	27.59	76.39	5
		20-30	7.72	55.23	28.41	13.14	46.25	16	-64.85	-3.23	-34.04	43.57	128.00	2
		30-40	4.67	72.32	31.72	23.64	74.52	10	0.00	0.00	-	-	-	0
		>40	14.09	33.60	22.46	6.50	28.96	6	0.00	0.00	-	-	-	0
		All rainfall	4.67	72.32	28.78	13.64	47.40	69	-74.43	-3.05	-26.44	26.77	101.25	15

หมายเหตุ

^{1/} คือค่า Standard Deviation (SD)

^{2/} คือค่า Coefficeient of Variation (CV)

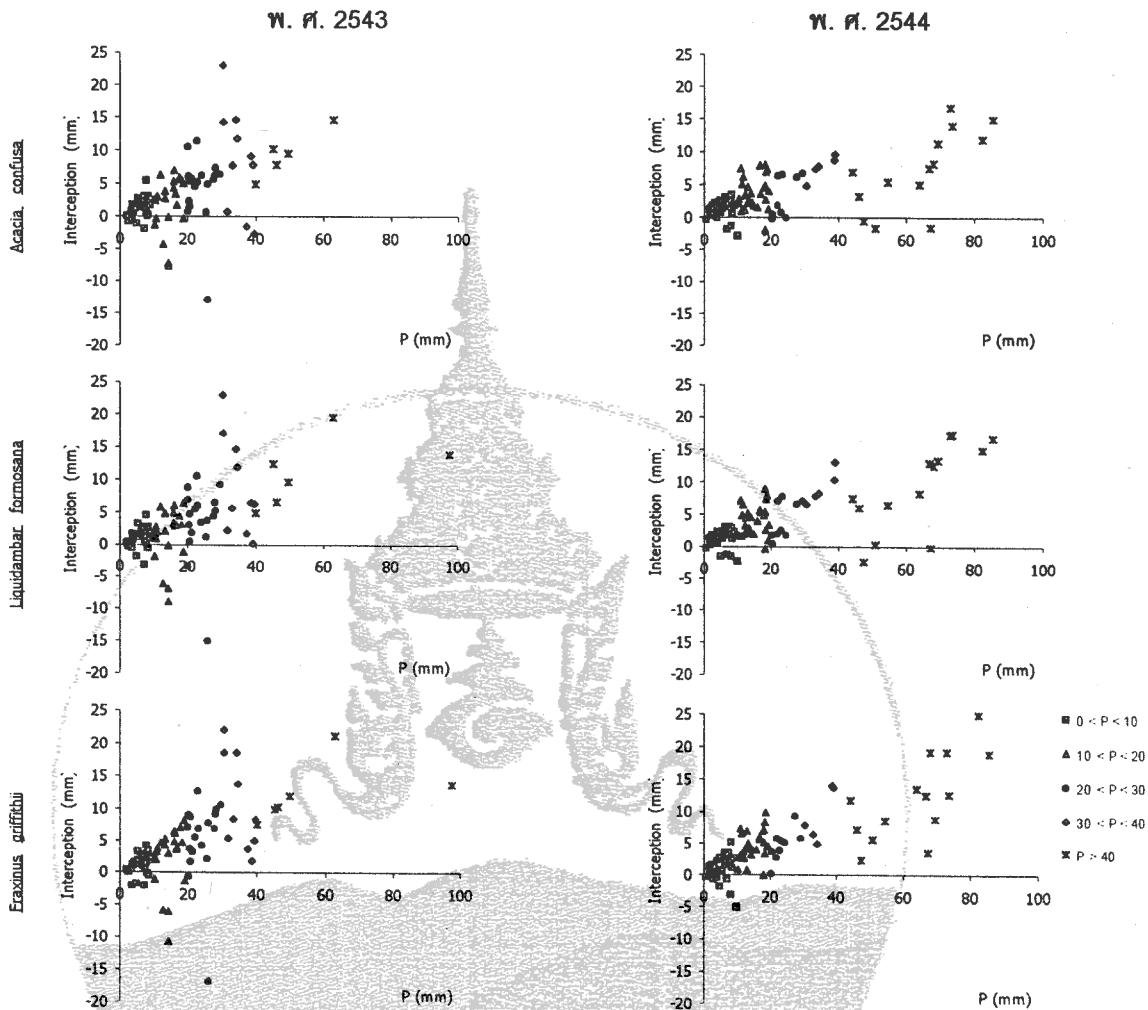
ตารางที่ 2 ปริมาณน้ำพืชยึดสูงสุด ต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และค่าความผันแปร ในแต่ละช่วงปริมาณการตกของฝน ที่เกิดจากการปักคลุมของเรือนยอดปลงสวนป่าไม้กระดินดอย (*Acacia confusa*), เมเปิลห้อม (*Liquidambar formosana*) และ จันทร์ทอง (*Fraxinus griffithii*) บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2544

Unit	Species	Rainfall interval (mm)	Positive Value						Negative Value					
			Min	Max	Average	SD ^{1/}	CV ^{2/}	No of Rainy day	Min	Max	Average	SD ^{1/}	CV ^{2/}	No of Rainy day
Interception (mm.)	<i>Acacia confusa</i>	0-10	0.18	3.37	1.59	0.86	53.95	31	-2.91	-0.11	-1.33	1.12	84.78	5
		10-20	0.94	7.98	3.88	2.21	56.91	26	-2.00	-2.00	-2.00	-	-	1
		20-30	0.43	6.69	4.07	2.92	71.72	7	-0.26	-0.07	-0.17	0.13	80.01	2
		30-40	4.80	9.58	7.66	1.81	23.61	5	0.00	0.00	-	-	-	0
		>40	3.23	16.71	9.53	4.46	46.83	11	-1.66	-0.53	-1.24	0.62	49.67	3
		All rainfall	0.18	16.71	4.02	3.54	88.07	80	-2.91	-0.07	-1.15	0.93	80.74	11
	<i>Liquidambar formosana</i>	0-10	0.14	3.10	1.52	0.82	53.80	31	-2.31	-0.39	-1.45	0.70	48.36	5
		10-20	1.01	8.89	4.15	2.19	52.93	26	-0.46	-0.46	-0.46	-	-	1
		20-30	0.38	7.79	4.08	2.94	72.09	9	0.00	0.00	-	-	-	0
		30-40	6.54	13.01	9.20	2.52	27.40	5	0.00	0.00	-	-	-	0
		>40	0.22	17.31	11.11	5.38	48.48	12	-2.40	-0.18	-1.29	1.57	121.83	2
		All rainfall	0.14	17.31	4.47	4.23	94.68	83	-2.40	-0.18	-1.28	0.86	67.30	8
Interception (%)	<i>Fraxinus griffithii</i>	0-10	0.06	5.09	1.66	1.24	74.85	28	-5.07	-0.09	-1.58	1.73	109.52	8
		10-20	0.76	9.91	4.84	2.19	45.29	26	-0.11	-0.11	-0.11	-	-	1
		20-30	0.14	9.26	4.60	2.51	54.60	9	0.00	0.00	-	-	-	0
		30-40	4.96	14.05	9.40	4.24	45.11	5	0.00	0.00	-	-	-	0
		>40	2.35	24.89	12.05	6.65	55.17	14	0.00	0.00	-	-	-	0
		All rainfall	0.06	24.89	5.24	4.92	93.97	82	-5.07	-0.09	-1.42	1.69	119.42	9
	<i>Acacia confusa</i>	0-10	6.16	69.81	35.03	16.50	47.08	31	-59.40	-2.83	-26.83	20.93	78.03	5
		10-20	6.04	66.64	26.54	15.10	56.89	26	-10.97	-10.97	-10.97	-	-	1
		20-30	2.06	28.39	16.28	11.44	70.25	7	-1.27	-0.29	-0.78	0.69	-	2
		30-40	15.64	24.48	21.51	3.40	15.80	5	0.00	0.00	-	-	-	0
		>40	6.99	22.87	13.91	4.87	35.01	11	-3.27	-1.13	-2.22	1.07	-	3
		All rainfall	2.06	69.81	26.88	15.82	58.85	80	-59.40	-0.29	-13.94	18.31	131.37	11
	<i>Liquidambar formosana</i>	0-10	7.06	71.67	33.27	16.84	50.62	31	-53.12	-18.56	-29.53	14.48	49.04	5
		10-20	5.25	63.64	28.19	14.49	51.41	26	-2.53	-2.53	-2.53	-	-	1
		20-30	1.82	33.18	16.58	11.57	69.79	9	0.00	0.00	-	-	-	0
		30-40	21.33	33.26	25.78	4.56	17.70	5	0.00	0.00	-	-	-	0
		>40	0.43	23.48	16.38	6.27	38.32	12	-5.06	-0.26	-2.66	3.39	127.35	2
		All rainfall	0.43	71.67	26.97	15.20	56.34	83	-53.12	-0.26	-19.44	17.76	91.37	8
	<i>Fraxinus griffithii</i>	0-10	2.44	68.30	33.64	19.04	56.62	28	-59.05	-2.20	-29.59	20.39	68.93	8
		10-20	5.87	65.82	32.78	14.82	45.21	26	-0.59	-0.59	-0.59	-	-	1
		20-30	0.67	33.47	18.78	9.12	48.55	9	0.00	0.00	-	-	-	0
		30-40	14.45	36.11	26.11	9.57	36.64	5	0.00	0.00	-	-	-	0
		>40	4.95	30.17	18.24	8.06	44.22	14	0.00	0.00	-	-	-	0
		All rainfall	0.67	68.30	28.65	16.00	55.84	82	-59.05	-0.59	-26.37	21.39	81.12	9

หมายเหตุ

^{1/} คือค่า Standard Deviation (SD)

^{2/} คือค่า Coefficeient of Variation (CV)

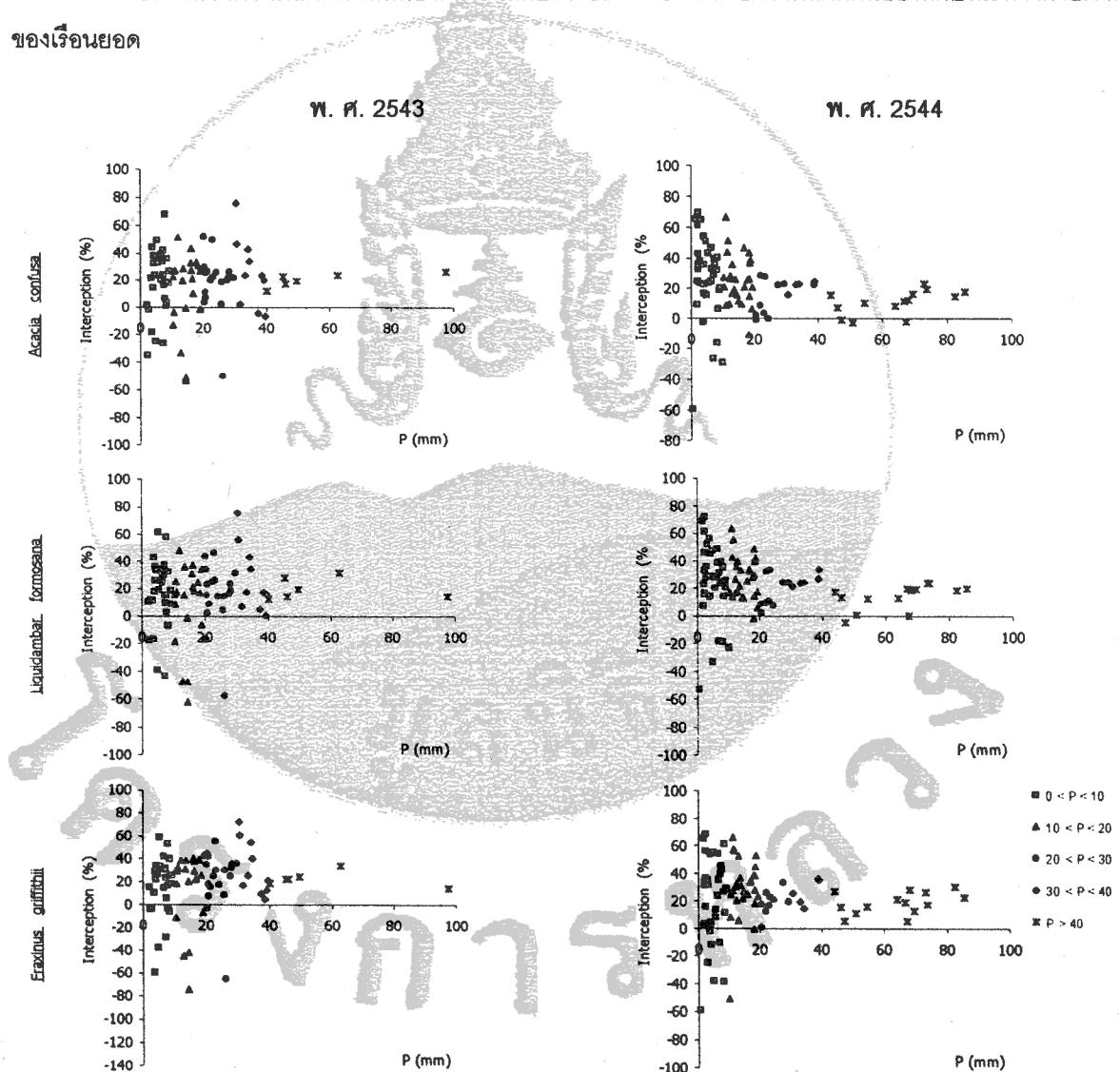

ภาพที่ 3 ปริมาณน้ำพืชยึด (หน่วยเป็นมิลลิเมตร) ในแต่ละช่วงปริมาณการตกของฝน ที่เกิดจากการปักคุณของเรือนยอดแปลงส่วนป่าไม้กระถินดอย (*Acacia confusa*), เมเปลหอม (*Liquidambar formosana*) และ จันทร์ทอง (*Fraxinus griffithii*) บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จ. เชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543 – 2544

ปรากฏการณ์ที่ปริมาณน้ำพืชยึดที่ประมีนได้ในแต่ละวันมีค่าเป็นลบดังกล่าวข้างต้น นิพนธ์ (2513) ให้เหตุผลว่าเกิดจากอิทธิพลของหมอกที่อาจเคลื่อนผ่านเรือนยอดแล้วเกิดการกัดตัวเป็นหยดน้ำ หรือที่เรียกว่า หยดน้ำหมอก (fog drip) อย่างไรก็ตามเกี่ยวกับประเด็นนี้ Tanaka และคณะ (2001) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของหมอกที่มีผลต่อการเกิดปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอดโดยใช้เครื่องบันทึกอัตโนมัติ ระหว่างเดือนธันวาคม 2543 ถึง ธันวาคม 2545 แล้วพบว่า มีเพียง 2-3 ครั้งเท่านั้นที่หยดน้ำหมอกมีผลทำให้เกิดปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด และมีปริมาณที่น้อยมาก คือประมาณ 1 มิลลิเมตร เท่านั้น

ดังนั้นอาจมีความเป็นไปได้เนื่องจากเหตุผลอื่น คือการวัดปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอดยังมีค่าความคาดเคลื่อนจากเครื่องมือ (instrumental error) ซึ่งไม่น่าที่จะเกิดจากจำนวนเครื่องวัดไม่เพียงพอเนื่องจากการศึกษานี้ได้ติดตั้งเครื่องวัดกระจายทั่วทั้งแปลงอย่างเป็นระบบและมีจำนวนมากพอ คิดเป็น 1 เครื่องต่อพื้นที่ประมาณ 30 ตาราง

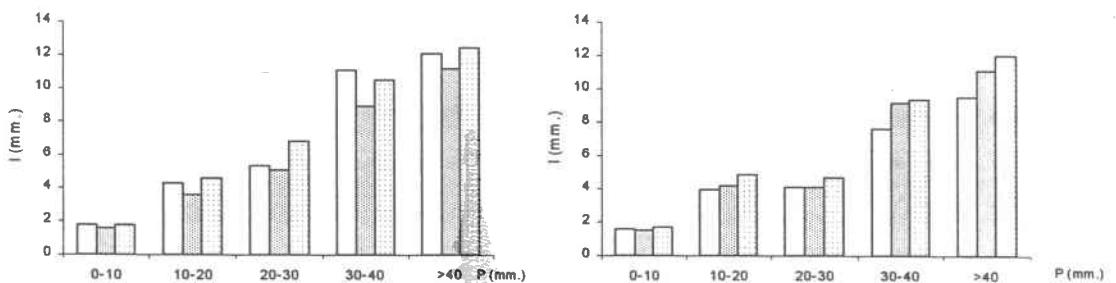
เมตร (ภาพภาคผนวกที่ 4 ถึง 6) แต่เป็นไปได้ว่าการนำเครื่องวัดน้ำฝนซึ่งมีลักษณะปากเครื่องวัดแบบทรงกระบอกหน้าตัดเป็นวงกลมเส้นผ่านศูนย์กลางขนาดประมาณ 3 หรือ 8 นิ้วมาใช้วัดปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอดอาจเป็นเครื่องมือวัด (instrument) ที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากรูปแบบการกระจายของกราฟ ก และขนาดของเม็ดฝนที่นหยดจากเรือนยอด ไม่สม่ำเสมอเมื่อการตกของเม็ดฝนในที่โล่ง เกี่ยวกับประเด็นนีพงษ์ศักดิ์และสมาน (2528ค) เคยทดลองใช้เครื่องวัดน้ำฝนชนิดรางวัดปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอดได้ส่วนผลไม้หลายชนิดเบรียบเทียบกับเครื่องวัดน้ำฝนแบบปากทรงกระบอกมีแนวโน้มสูง กว่าที่ตรวจวัดโดยเครื่องวัดน้ำฝนแบบรางประมาณ 3.86 - 19.89 เปอร์เซ็นต์ อย่างไรก็ตามการทดลองนี้ไม่สามารถบอกได้อย่างชัดเจนว่าความแตกต่างนี้เนื่องมาจากลักษณะของเครื่องวัดหรือความแตกกันของลักษณะทางกายภาพของเรือนยอด

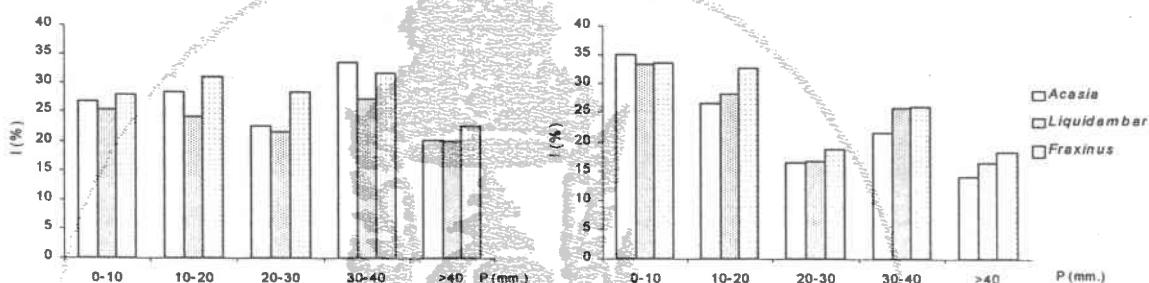
ภาพที่ 4 ปริมาณน้ำพื้นที่ยึด (หน่วยเป็นเปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด) ในแต่ละช่วงปริมาณการตกของฝนที่เกิดจากการปักคลุมของเรือนยอดแปลงสวนป่าไม้กระถินดอย (*Acacia confusa*), เมเปิลห้อม (*Liquidambar formosana*) และ จันทร์ทอง (*Fraxinus griffithii*) บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง ๑. เที่ยงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543 – 2544

พ.ศ. 2543

พ.ศ. 2544

A - น้ำพื้นดินหน่วยเป็นมิลลิเมตร

B - น้ำพื้นดินหน่วยเป็นมิลลิเมตร

ภาพที่ 5 ค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำพื้นดิน (เฉลี่ยจากข้อมูลรายวัน) แต่ละช่วงการตกลงฝน ในแปลงสวนป่า กระถินดอย (Acacia confusa), เมเปิลโนม (Liquidambar formosana) และ จันทร์หอก (Fraxinus griffithii) บริเวณสถานีเกษตรทดลองของช้าง จ. ราชบุรี ปี พ.ศ. 2543 – 2544

การที่จะอธิบายปรากฏการณ์ที่ค่าปริมาณน้ำพื้นดินมีค่าติดลบให้ขาดเจนยิ่งขึ้น จะต้องทำการตรวจสอบ ปริมาณน้ำฝนทั้งหมด น้ำฝนผ่านเรือนยอดและน้ำในสัดตามลำดับโดยใช้เครื่องบันทึกยอดในมิติ รวมถึงการติดตั้งเครื่อง มือวัดการเกิดหมอกด้วย ในลักษณะเช่นเดียวกันกับที่ Tanaka และคณะ (2001) เคยศึกษาไว้ นอกจากนั้นต้องทำการวิจัยเพื่อ弄เรียนเทียบว่า ควรใช้เครื่องวัดปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอดแบบใด เช่นการใช้รางน้ำ หรือใช้คาดสี เหลืองขนาดใหญ่ แผ่นพลาสติก (Calder และ Rosier, 1976) หรือใช้แบบทรงกระบอกอย่างเดิมแต่ควรจะมีขนาด เส้นผ่าศูนย์กลางเท่าใด จึงจะเหมาะสมและให้ความถูกต้องมากที่สุด ซึ่งจากการตรวจสอบยังไม่พบว่ามีงานวิจัย ในลักษณะนี้มากนัก

เป็นที่น่าสังเกตว่าในวันที่ปริมาณน้ำพื้นดินมีค่าติดลบมากๆ เช่น ในวันที่ 5 กรกฎาคม 43 (ตารางภาคผนวก ที่ 1) ปริมาณน้ำพื้นดินที่ประเมินได้จากการเรือนยอดทั้ง 3 ชนิดจะมีค่าติดลบไปในลักษณะใกล้เคียงกันกล่าวคือมีค่าเกิน กว่า 10 มิลลิเมตรทั้ง 3 แปลงทั้งสอง ซึ่งในวันดังกล่าวได้ทำการตรวจสอบอย่างแน่ชัดแล้วว่าไม่ได้เกิดจากการวัด ปริมาณน้ำฝนผิดพลาด เนื่องจากเครื่องวัดน้ำฝนทั้งหมดทุกเครื่องวัดปริมาณน้ำฝนได้ใกล้เคียงกัน เพราจะนั้นการที่ ปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอดภายใต้เรือนยอดของพันธุ์ไม้ทั้ง 3 ชนิด มีค่ามากกว่าปริมาณการตกลงฝนน่าจะมาจาก ปัจจัยที่เป็นไปได้คือ อาจมีลมพัดแรงขณะที่ฝนตก หรือนลังฝนทำให้น้ำที่ค้างอยู่บนใบรวมกันเป็นหยดน้ำตกลงสู่

เครื่องวัดในลักษณะที่ไม่ได้มีการกระจายอย่างสม่ำเสมอในลักษณะเดียวกันกับการตกลงผนในที่โล่ง ดังนั้นเพื่อพิสูจน์สมมุตฐานดังกล่าวการตรวจวัดความเร็วลมบริเวณหน้าเรือนยอดของทันธีน้ำขันจะเกิดผนตกรึมีความจำเป็น

อีกเหตุผลที่เป็นไปได้คือการกระจายของการตกลงผนอาจไม่สม่ำเสมอทั่วทั้งพื้นที่ กล่าวคือจุดที่ตั้งสถานีตรวจน้ำฝนทั้งหมดที่สถานีตรวจวัดอากาศอยู่ห่างจากแปลงทดลองปลูกป่าประมาณ 300 เมตร จากการสังเกตุพบว่า บางครั้งมีฝนตกที่สถานีตรวจวัดอากาศแต่ไม่มีฝนตกบริเวณแปลงทดลอง ดังนั้นอาจเป็นไปได้ที่ปริมาณน้ำฝนทั้งหมดบริเวณหน้าเรือนยอดแปลงทดลองปลูกป่าสูงกว่าฝนทั้งหมดที่ตกบริเวณสถานีตรวจวัดอากาศ ทำให้ปริมาณน้ำฝนที่นำมาใช้ประเมินค่าน้ำพืชยังไม่เทียบปริมาณน้ำฝนทั้งหมดที่แท้จริง (ภาพภาคผนวกที่ 4)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด น้ำในลดตามลำดัน และน้ำพืชยังกับปริมาณการตกลงผน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (Th) น้ำในลดตามลำดัน (St) และน้ำพืชยัง (I) กับปริมาณการตกลงผน (P) ในแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิด ระหว่างปี พ.ศ. 2543 - 2544 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) เพื่อนำรูปแบบสมการถดถอยที่เหมาะสมกับลักษณะความสัมพันธ์ของข้อมูลแต่ละคู่ ซึ่งได้แก่ 1) Th กับ P 2) St กับ P และ 3) I กับ P โดยเลือกเฉพาะวันที่มีข้อมูลปริมาณน้ำพืชยังไม่มีค่าติดลบมาใช้ใน การศึกษา⁵ ได้ผลดังแสดงในภาพที่ 6 (กรณีพิจารณาความสัมพันธ์โดย Th St และ I มีหน่วยเป็นมิลลิเมตร) และภาพที่ 7 (กรณีพิจารณาความสัมพันธ์โดย Th St และ I มีหน่วยเป็นเปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด (P)) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอยและผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติดังแสดงในตารางภาคผนวกที่ 3 ได้ผลดังนี้

2.1 กรณีความสัมพันธ์โดย Th St และ I มีหน่วยเป็นมิลลิเมตร

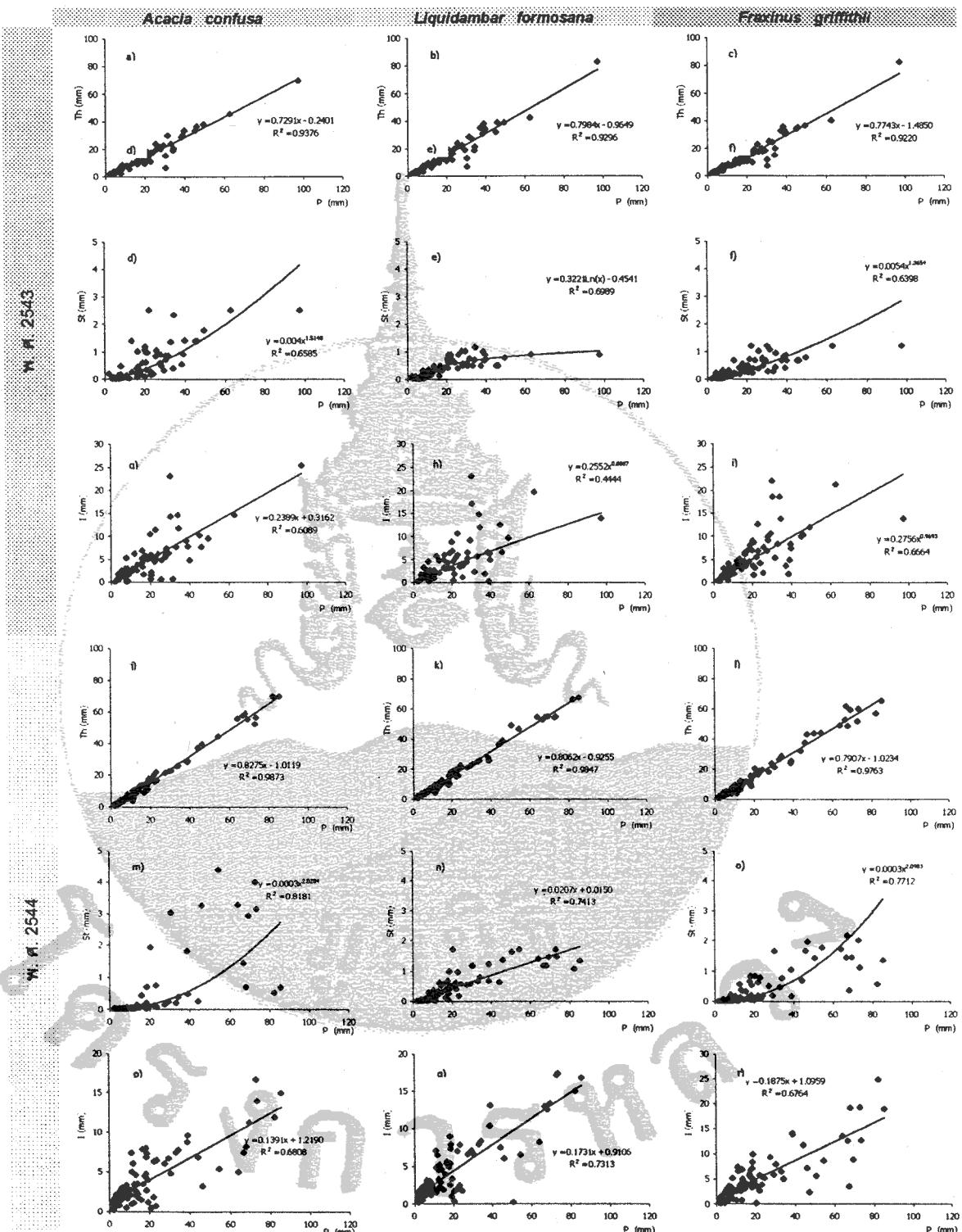
จากภาพที่ 6 และตารางภาคผนวกที่ 3 พบว่า

1) ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอดกับปริมาณการตกลงผน (Th กับ P) ของสวนป่าทุกชนิดเป็นไปในลักษณะของสมการถดถอยเส้นตรง (ภาพที่ 6a - 6c และ 6k - 6l) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สมการถดถอย (coefficient of determination, R²) สูงมากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ในปี พ.ศ. 2543 และสูงมากกว่า 95 เปอร์เซ็นต์ในปี พ.ศ. 2544 และมีนัยสำคัญทางสถิติกว่าทุกสมการ

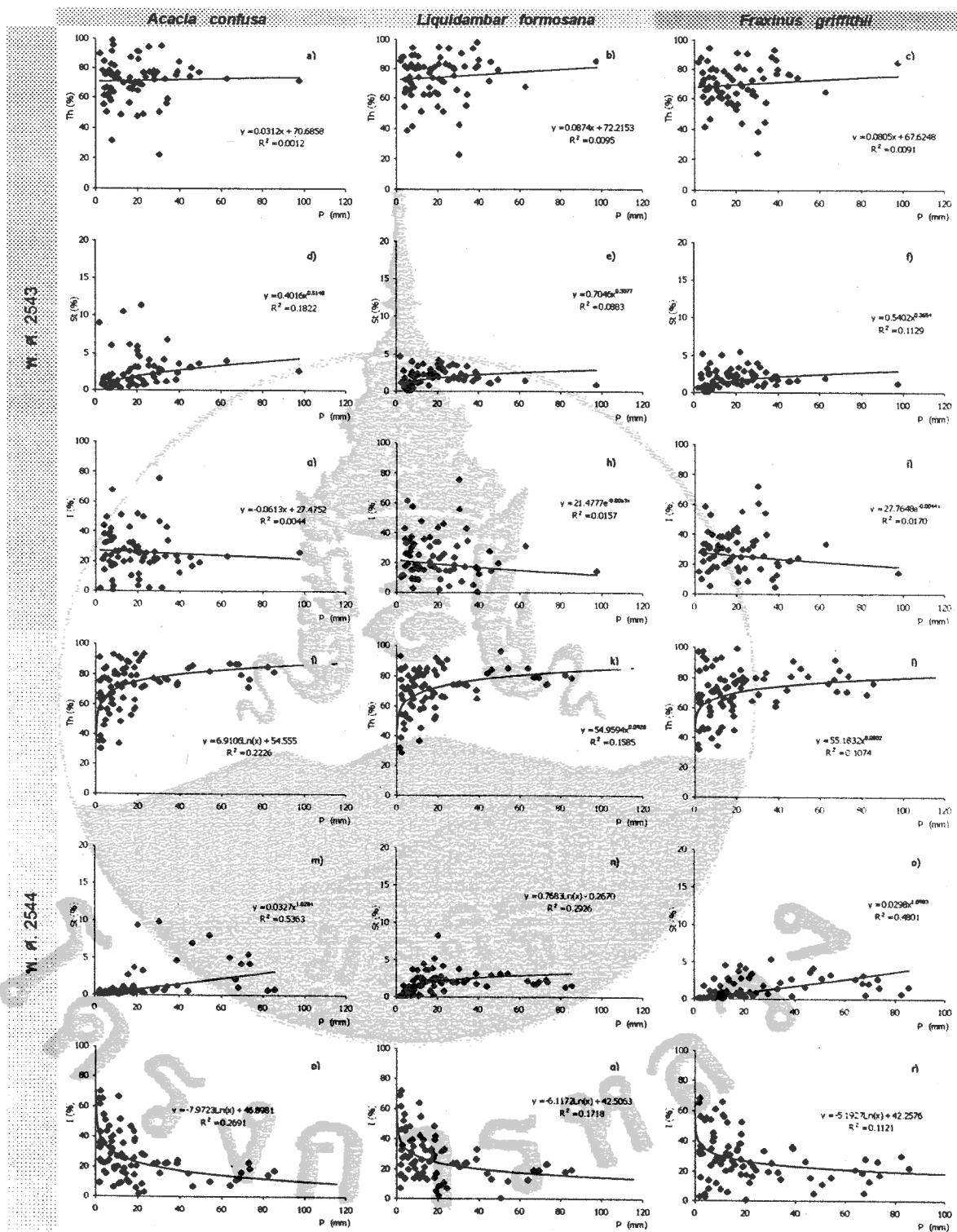
2) ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำในลดตามลำดันกับปริมาณการตกลงผน (St กับ P) ส่วนใหญ่ มีลักษณะเป็นเส้นโค้ง (ภาพที่ 6d, 6e, 6f, 6m และ 6o) มีเพียงในแปลงสวนป่าเมเปิลหอมที่ตรวจวัดในปี พ.ศ. 2544 เท่านั้นที่มีแนวโน้มความสัมพันธ์เป็นเส้นตรง (ภาพที่ 6n) โดยทุกสมการมีค่า R² อยู่ในช่วงประมาณ 60 - 80 เปอร์เซ็นต์ และมีนัยสำคัญทางสถิติกว่าทุกสมการ อย่างไรก็ตามลักษณะความสัมพันธ์แบบเส้นโค้งกล่าวอาจไม่ถูกต้องเนื่องจากในวันที่มีฝนตกปริมาณมากๆ ปริมาณน้ำในลดตามลำดันมักล้นจากภาชนะบรรจุที่ใช้ในการวัดปริมาณน้ำ ทำให้เกิดความผิดพลาดในการตรวจวัด

3) ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำพืชยังกับปริมาณการตกลงผน (I กับ P) ที่ตรวจวัดในปี พ.ศ. 2543 ในแปลงสวนป่าเมเปิลหอม (ภาพที่ 6h) และสวนป่าจันทร์ทอง (ภาพที่ 6i) มีลักษณะเป็นเส้นตรงแบบ Power ส่วนในแปลงกระถินดอย (ภาพที่ 6g) มีลักษณะเป็นเส้นตรง แต่เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ข้อมูล

⁵ เมื่อจากการหาค่าปริมาณน้ำพืชยังเป็นการใช้วิธีการวัดทางอ้อม (indirect measurement) ค่าปริมาณน้ำพืชยังที่ตัดลบบันทึกไม่ได้สื่อความหมายถึงปริมาณน้ำพืชยังจริงๆ และไม่สมเหตุสมผลทางตรรกية (invalid) จึงไม่นำมาใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ในหัวข้อนี้

ภาพที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (Th) ปริมาณน้ำในลดตามลำต้น (St) และปริมาณน้ำพื้นยด (I) หน่วยเป็นมิลลิเมตร กับปริมาณการตกของฝน (P) ในแปลงสวนป่าไม้กระดินดอย (*Acacia confusa*), เมเปิลคอม (*Liquidambar formosana*) และ จันทร์ทอง (*Fraxinus griffithii*) บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จ. ราชบุรี ปี พ.ศ. 2543 – 2544

ภาพที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (Th) ปริมาณน้ำในลดตามลำต้น (St) และปริมาณน้ำพืชยีด (I) หน่วยเป็นเมตรเดือนต่อของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด กับปริมาณการแตกของฝน (P) ในแปลงสวนป่าไม้กระถินโดย (*Acacia confusa*), เมเปิลหอม (*Liquidambar formosana*) และ จันทร์ทอง (*Fraxinus griffithii*) บริเวณสถานีเกษตรทดลองข้างข้าง ฯ. ระหว่างปี พ.ศ. 2543 – 2544

ที่ตรวจวัดในปี พ.ศ. 2544 กลับพบว่าทุกแปลงสวนปา มีรูปแบบความสัมพันธ์เป็นไปในลักษณะเด่นตรง (ภาพที่ 6p - 6r) โดยมีค่า R^2 อยู่ในช่วงประมาณ 70 เปอร์เซนต์ และมีค่าสำคัญทางสถิติทุกสมการ อย่างไรก็ตามการกระจายของข้อมูลดังกล่าวมีความผันแปรไปจากสมการเส้นสมการถดถอยมาก ทำให้ค่า R^2 ของความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่าไม่สูงมากนัก

2.2 กรณีพิจารณาความสัมพันธ์โดย Th St และ | มีห่วงเป็นปอร์เชิน์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด

เมื่อศึกษาในลักษณะเดียวกันกับผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้นในข้อ 2.1 แต่ใช้ค่า Th St และ | มีห่วงเป็นปอร์เชิน์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด (P) เพื่อศึกษาว่า เมื่อเทียบค่า Th St และ | เป็นสัดส่วนของปริมาณการตกของฝนแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด น้ำในลงตามลำต้น และน้ำพืชยืด กับปริมาณการตกของฝน จะมีลักษณะเป็นอย่างไร ซึ่งผลที่ได้ดังแสดงในภาพที่ 7 และตารางภาคผนวกที่ 3 พบว่า ค่า R^2 ของทุกสมการที่สร้างจากข้อมูลที่ตรวจวัดในแปลงสวนปาทั้ง 3 ชนิดของข้อมูลทั้ง 2 ปี มีค่าต่ำมาก โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2543 (ภาพที่ 7a - 7c และ 7g - 7i) ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลมีการกระจายสูงมาก สังเกตุได้จากลักษณะการกระจายของๆ ดูที่มีความผันแปรไปจากเส้นสมการถดถอยมาก แต่ R^2 มีค่าสูงขึ้นแต่ไม่มากนักในปี พ.ศ. 2544 (ภาพที่ 7j - 7r)

สิ่งที่น่าสังเกตุจากการที่ ภาพที่ 7j - 7r คือความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้มีแนวโน้มเป็นไปในลักษณะของสมการเส้นโค้ง (curvilinear) มากกว่าที่จะเป็นสมการเส้นตรง โดยความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการตกของฝนกับปอร์เชิน์น้ำพืชยืดดันนี้จะเป็นไปในลักษณะเมื่อฝนตกในปริมาณน้อย ปริมาณน้ำพืชยืดก็จะมีค่าน้อย และจะมีค่ามากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อฝนตกมากขึ้นจนเข้าใกล้ค่าเข้าใกล้ค่า 100 - ปริมาณยึดน้ำสูงสุดของเรือนยอด (maximum canopy storage) (ภาพที่ 7j - 7k) ซึ่งผลให้ค่าปริมาณน้ำพืชยืดมีแนวโน้มไปในลักษณะทางตรงกันข้าม กล่าวคือเมื่อฝนตกในปริมาณน้อยๆ เรือนยอดของพืชจะยึดน้ำไว้ได้ในปริมาณมาก แต่เมื่อฝนตกในปริมาณที่มากขึ้นปอร์เชิน์น้ำพืชยืดจะมีค่าน้อยลงจนถึงจุดที่เข้าใกล้ค่าปริมาณยึดน้ำสูงสุดของเรือนยอด ส่วนลักษณะความสัมพันธ์ของปริมาณน้ำให้ตามลำต้นกับปริมาณการตกของฝนยังไม่แน่ชัดเนื่องจากยังมีความผิดพลาดในการตรวจวัดอยู่บ้างดังกล่าวแล้ว

เป็นที่น่าสังเกตุจากการตรวจเอกสารงานวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้ (ตารางภาคผนวกที่ 4) พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ศึกษาโดยใช้ความสัมพันธ์แบบเส้นตรงเพียงอย่างเดียว มีเพียงบางงานวิจัยเท่านั้นที่ทำการเปรียบเทียบเพื่อเลือกรูปแบบที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามไม่มีงานวิจัยใดเลยที่วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ห่วงเป็นปอร์เชิน์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจำนวนของข้อมูลที่ทำการตรวจวัดมีจำนวนน้อย (ประมาณ 20 - 45 วันเท่านั้น)

จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นในข้อ 2.1 และ 2.2 ที่พบว่าค่า R^2 ของสมการถดถอยของความสัมพันธ์โดยเฉพาะกรณีที่คิดหน่วยเป็นปอร์เชิน์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด (ข้อ 2.2) มีค่าไม่สูงมากนัก ทั้งนี้เนื่องจากใช้ปัจจัยเพียงตัวเดียวในการพยากรณ์คือปริมาณน้ำฝนที่ตกในแต่ละวัน แต่ในกระบวนการขอรวมราศี ยังมีปัจจัยอื่นๆ อีกหลายอย่าง ที่สำคัญดังกล่าวแล้วได้แก่ ความหนาแน่นของฝน ความเร็วลม และสภาพความเปียกแห้งของใบก่อนฝนตก เป็นต้น ที่ไม่ได้ทำการตรวจวัดเนื่องจากเหตุผลเรื่องงบประมาณดังกล่าวแล้วข้างต้น อย่างไรก็ตาม การที่จะเข้าใจกระบวนการน้ำพืชยืดได้อย่างถูกต้องมากขึ้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการตรวจวัดค่าดังกล่าว และจะต้องบันทึกข้อมูลแบบอัตโนมัติจึงจะทำการศึกษากระบวนการน้ำพืชยืดอย่างชัดเจน นอกจากรั้นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการน้ำพืชยืดใช้ก้าววิเคราะห์การถดถอยคงไม่สามารถอธิบายกระบวนการน้ำพืชยืดได้อย่างชัดเจน การใช้แบบจำลองเพื่อเลียนแบบกระบวนการน้ำพืชยืด เช่น Rutter (Rutter และคณะ 1971) และ แบบจำลองของ Gash (Gash และ Morton (1978) และ Gash (1979)) เป็นต้น

3. ปริมาณและความผันแปรของปริมาณน้ำพื้ยดินแต่ละช่วงฤดูกาล

จากการตรวจวัดปริมาณน้ำฝนทั้งหมด น้ำฝนผ่านเรือนยอด น้ำในลักษณะลำต้น และผลการประเมินปริมาณน้ำพื้ยดินในแต่ละวันในแปลงสวนป่าไม้กระถินโดย เมเปิลหอม และจันทร์ทอง ระหว่างปี พ.ศ. 2543 - 2544 ดังกล่าวในข้อ 1 เมื่อนำมาสรุปเป็นปริมาณในแต่ละช่วงครึ่งเดือนเพื่อศึกษาถึงความแตกต่างของปริมาณและแนวโน้มความผันแปร (trend) ของปริมาณน้ำพื้ยดินในแต่ละช่วงฤดูกาลได้ผลดังแสดงในภาพที่ 8 และตารางภาคผนวกที่ 5 และ 6

ผลการศึกษาพบว่า ความผันแปรของปริมาณน้ำพื้ยดินของแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิดมีลักษณะขึ้นลงไปในทิศทางเดียวกันตลอดทั้งปี (ค่าสนับสนุนระหว่างข้อมูลดังแสดงในตารางภาคผนวกที่ 7) และเมื่อเปรียบเทียบปริมาณน้ำพื้ยดินระหว่างแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิด แล้วพบว่าไม่มีความแตกต่างกันมากนัก อย่างไรก็ตามเกือบทุกช่วงฤดูกาล แปลงสวนป่าจันทร์ทองมีปริมาณน้ำพื้ยดินมากกว่าสวนป่ากระถินโดยเมเปิลหอม ทั้งนี้น่าจะเนื่องมาจากความแตกต่างกันในเรื่องของโครงสร้างหรืออุปrrร่างของเรือนยอดรวมทั้งลักษณะโครงสร้างของใบและพื้นที่ผิวน้ำ สวนเรื่องความผันแปรตามฤดูกาลนั้นไม่มีความชัดเจน ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อเปรียบเทียบรูปแบบความผันแปรระหว่างปี พ.ศ. 2543 กับ 2544 แล้วพบว่ารูปแบบความผันแปรขึ้นลงตามฤดูกาลไม่เป็นไปในลักษณะเดียวกัน จึงไม่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจนถึงแนวโน้มความผันแปรในแต่ละช่วงฤดูกาลได้ สาเหตุที่แนวโน้มความผันแปรของทั้งสองปีแตกต่างกันน่าจะมาจากการบริโภคและลักษณะการตกของฝนในแต่ละปีมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2544 ค่าสนับสนุนระหว่างปริมาณน้ำพื้ยดินในแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิดกับปริมาณการตกของฝนมีค่าสูงมาก (ตารางภาคผนวกที่ 7) ซึ่งประดิญนี้ Crockford และ Richardson (2000) ได้ให้เหตุผลไว้อย่างชัดเจนว่ามีปัจจัยมากหลายที่จะส่งผลต่อกลไนของความหลากหลายของปริมาณน้ำพื้ยดังได้กล่าวไว้อวย่างชัดเจนแล้วข้างต้น และอาจกล่าวได้ว่าลักษณะโครงสร้างของใบและพื้นที่ผิวน้ำ (ประมาณค่าได้โดยใช้ต้นน้ำพื้นที่ผิวน้ำ, Leaf Area Index) ไม่น่าที่จะมีอิทธิพลมากนักกับความผันแปรของปริมาณน้ำพื้ยดินในแต่ละช่วงฤดูกาล อย่างไรก็ตามเกี่ยวกับประดิญนี้จะต้องทำการศึกษาวิจัยต่อไปเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4. ปริมาณน้ำพื้ยดรายปี

ปริมาณน้ำฝนทั้งหมด น้ำฝนผ่านเรือนยอด น้ำในลักษณะลำต้น และน้ำพื้ยด (เฉพาะวันที่มีค่าไม่ติดลบ) ของสวนป่าทั้ง 3 ชนิด สรุปเป็นผลรวมในแต่ละปีได้ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ปริมาณน้ำฝนทั้งหมด (Gross rainfall) ปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (Throughfall) น้ำในลักษณะลำต้น (Stemflow) และน้ำพื้ยด (Interception) ที่ตรวจวัดได้ทั้งปี ของแปลงสวนป่าไม้โตเรือต่างถิ่น บริเวณสถานีเกษตรทดลองร่องข่องขาง จ. เชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2544

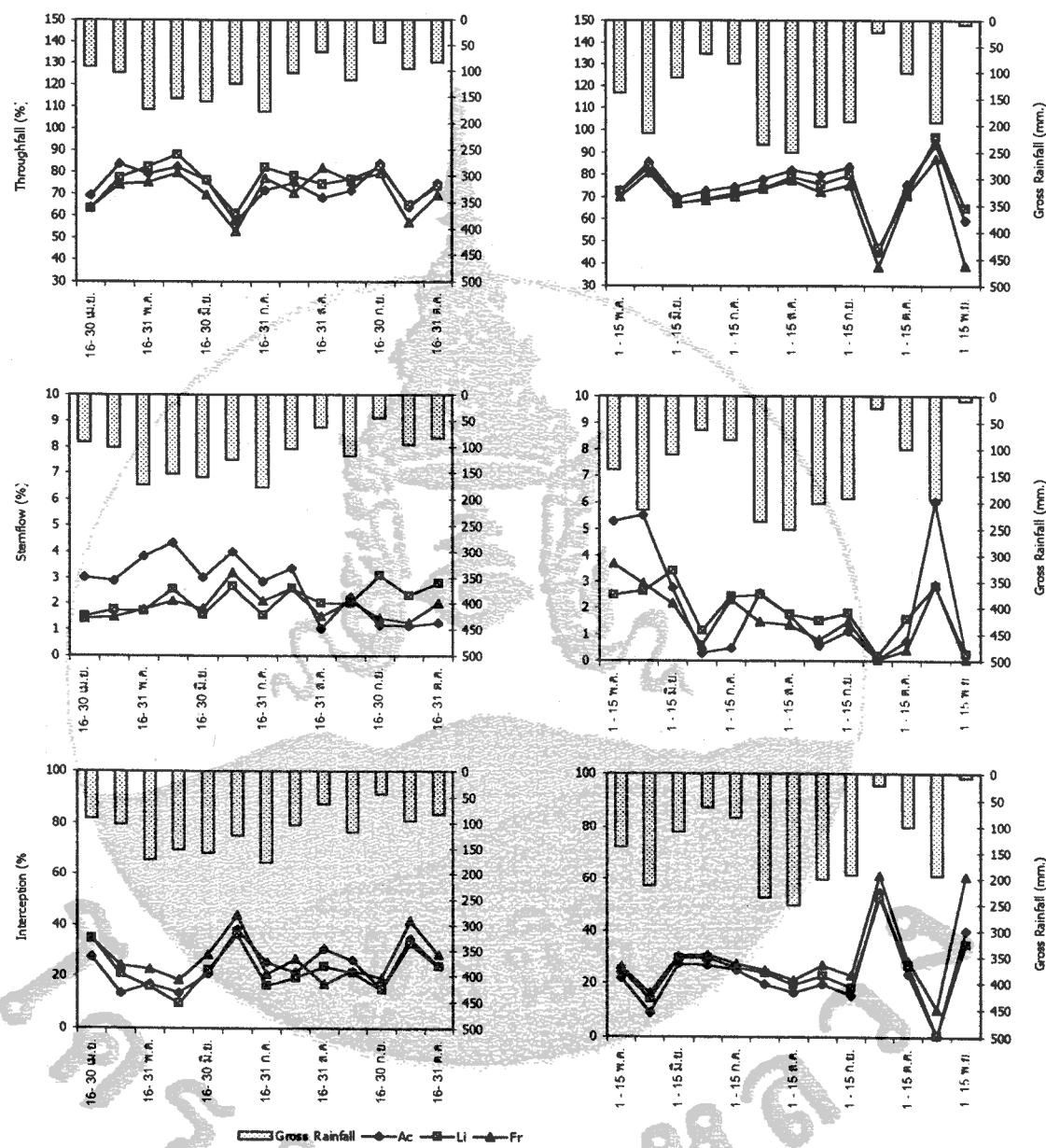
หน่วย	ปีที่ทำการศึกษา	จำนวนวัน ที่มีค่า	Gross rainfall	กระถินโดย (Acacia confusa)			เมเปิลหอม (Liquidambar formosana)			จันทร์ทอง (Fraxinus griffithii)		
				Throughfall	Stemflow	Interception	Throughfall	Stemflow	Interception	Throughfall	Stemflow	Interception
จันทร์ทอง	2543	74	1,483.96	1,094.23	43.30	346.45	1,130.94	30.93	322.11	1,058.25	29.29	396.45
	2544	85	1,821.22	1,455.31	49.12	316.79	1,412.90	39.95	368.37	1,359.60	33.59	428.02
	รวม 2 ปี	159	3,305.20	2,549.54	92.42	663.24	2,543.84	70.88	690.48	2,417.85	62.88	824.47
เมเปิลหอม	2543	-	-	73.74	2.92	23.35	76.21	2.08	21.71	71.31	1.97	26.72
	2544	-	-	79.91	2.70	17.39	77.58	2.19	20.23	74.65	1.84	23.50
	เฉลี่ย	-	-	76.82	2.81	20.37	76.89	2.14	20.97	72.98	1.91	25.11

หมายเหตุ¹¹

คือวันที่มีฝนตกและเป็นวันที่ปริมาณน้ำพื้ยดที่ประเมินได้ไม่มีค่าติดลบ

พ.ศ. 2543

พ.ศ. 2544

ภาพที่ 8 ปริมาณน้ำฝนสุทธิ (Gross rainfall) ปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (Throughfall) น้ำในลตามคำตัน (Stemflow) และน้ำพืชยึด (Interception) ในแต่ละช่วงครึ่งเดือน ของแปลงสวนป่าไม้กระถินโดย (Acacia confusa), ไมเปิลห้อม (Liquidambar formosana) และ จันทร์ทอง (Fraxinus griffithii) บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จ. เชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543 - 2544

จากตารางที่ 3 พบว่า ในปี พ.ศ. 2543 มีจำนวนวันที่ฝนตกที่น้ำมาใช้ในการประเมินค่าปริมาณน้ำพืชยึดจำนวน 74 วัน โดยวัดปริมาณน้ำฝนทั้งหมดได้ประมาณ 1,484 มม. ในขณะที่ปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอดในแปลงสวนป่ากระถินโดย เมเปลหอม และจันทร์ทอง วัดได้ประมาณ 1,094 1,131 และ 1,058 มม. ตามลำดับ หรือคิดเป็น 74.76 และ 71 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนที่วัดได้ ส่วนปริมาณน้ำให้ลดตามลำดับ วัดได้ประมาณ 43.31 และ 29 มม. ตามลำดับ หรือคิดเป็น 2.9 2.1 และ 2.0 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนที่วัดได้ ซึ่งเมื่อนำมาคำนวณหาปริมาณน้ำพืชยึด ในแต่ละแปลงพบว่าไม้จันทร์ทองมีปริมาณน้ำพืชยึดมากที่สุดคือประมาณ 396 มม. หรือคิดเป็น 27 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด รองลงมาคือไม้กระถินโดยเมเปลหอมมีปริมาณน้ำพืชยึดประมาณ 346 มม. หรือคิดเป็น 23 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด และไม้เมเปลหอมมีปริมาณน้ำพืชยึดน้อยที่สุดคือประมาณ 322 มม. หรือคิดเป็น 22 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด

สวนในปีที่สอง (พ.ศ. 2544) มีจำนวนวันที่ฝนตกที่น้ำมาใช้ในการประเมินค่าปริมาณน้ำพืชยึดจำนวน 85 วัน โดยวัดปริมาณน้ำฝนทั้งหมดได้ประมาณ 1,821 มม. ปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอดในแปลงสวนป่ากระถินโดย เมเปลหอม และจันทร์ทอง วัดได้ประมาณ 1,455 1,413 และ 1,360 มม. ตามลำดับ หรือคิดเป็น 80.78 และ 75 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนที่วัดได้ทั้งหมด ส่วนปริมาณน้ำให้ลดตามลำดับวัดได้ประมาณ 49.40 และ 34 มม. ตามลำดับ หรือคิดเป็น 2.7 2.2 และ 1.8 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด และเมื่อนำมาคำนวณหาปริมาณน้ำพืชยึดในแต่ละแปลง พบร่วมกันว่าไม้จันทร์ทองมีปริมาณน้ำพืชยึดมากที่สุดคือประมาณ 428 มม. หรือคิดเป็น 24 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด รองลงมาคือไม้เมเปลหอมมีปริมาณน้ำพืชยึดประมาณ 368 มม. หรือคิดเป็น 20 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด และไม้กระถินโดยเมเปลหอมมีปริมาณน้ำพืชยึดน้อยที่สุดคือประมาณ 317 มม. หรือคิดเป็น 17 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด

จากการศึกษาข้างต้น สามารถกล่าวได้ว่า สวนป่าไม้จันทร์ทองทำให้เกิดการสูญเสียน้ำจากระบบสมดุลของน้ำในระบบท่อปริมาณน้ำพืชยึดสูงที่สุด (เฉลี่ยประมาณ 25 %) เมื่อเทียบกับทั้ง 3 ชนิด สวนไม้กระถินโดยเมเปลหอมยังไม่สามารถสร้างได้อย่างชัดเจนมากเนื่องจากการศึกษาทั้ง 2 ปี ให้ผลไปในทิศทางที่แตกต่างกัน และค่าเฉลี่ยของหั้งสองชนิดถูกกล่าวไม่แตกต่างกันมากนัก (ตารางที่ 5) อย่างไรก็ตามการที่จะยืนยันอย่างชัดเจนด้วยวิธีทางสถิติ ซึ่งต้องใช้วิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance, ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าปริมาณค่าน้ำพืชยึดของสวนป่าทั้ง 3 ชนิดจากข้อมูลรายปีที่มีอยู่เพียง 2 ปี ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากจำนวนตัวอย่าง (*n*) มีน้อยมาก ซึ่งในที่นี้ *n* มีค่าเท่ากับ 2 เท่านั้น จึงใช้ค่าปริมาณน้ำพืชยึดของแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิด ที่ประเมินในแต่ละช่วงครึ่งเดือนดังตารางภาคผนวกที่ 5 และ 6 เพื่อเบริ่งพื้นแบบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำพืชยึดโดยวิธี ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ 95 เปอร์เซ็นต์ของข้อมูลทั้ง 2 ปีแทน (ตารางภาคผนวกที่ 8) ผลที่ได้พบว่าปริมาณน้ำพืชยึดของแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิดไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ หั้งนี้ก็เนื่องมาจากข้อมูลปริมาณน้ำพืชยึดในแต่ละช่วงเวลา มีความผันแปรปานสูง (variation) สังเกตได้จากค่าความแปรปรวน (variance) มีค่าสูงมาก ดังนั้นการตรวจสอบข้อมูลอย่างต่อเนื่องเพิ่มขึ้นอีกหลายปี เพื่อที่จะนำผลการประเมินน้ำพืชยึดในแต่ละปีมาหาค่าเฉลี่ยจะทำให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

5. การประยุกต์ผลการศึกษาที่ได้ประเมินความเหมาะสมในการนำพันธุ์ไม้โตเรือต่างถิ่นทั้ง 3 ชนิด มาใช้ปลูกเพื่อพื้นฟูสภาพดันน้ำสำราญ

จากการศึกษาดังกล่าวในข้อ 4 สามารถสรุปได้ว่า ปริมาณน้ำพืชียieldที่เกิดจากการปักลุมของเรือนยอดของพันธุ์ไม้โตเรือทั้ง 3 ชนิดที่ทดลองปลูกบริเวณสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง มีค่าเฉลี่ยประมาณ 20 - 25 เปอร์เซ็นต์ (ตามที่ 3) ซึ่งค่าดังกล่าวเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับค่าที่เกิดจากป่าธรรมชาติ สวนป่า สวนไม้ผล/ไม้ยืนต้น และพืชไร่/พืชสวน ดังแสดงในตารางภาคผนวกที่ 4 แล้วพบว่า ปริมาณน้ำพืชียieldที่เกิดจากการปักลุมของเรือนยอดของแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิด ที่ประเมินได้จากการศึกษานี้ มีค่าสูงกว่าที่เกิดในป่าธรรมชาติบางชนิดได้แก่ ป้าดิบเข้าที่ดอยบุย ป้าดิบแล้งที่สะแกราช ป่าเบญจพรรณและป่าเต็ง-รัง ที่จังหวัดน่าน ซึ่งมีค่าปริมาณน้ำพืชียieldอยู่ระหว่าง 4 - 13 เปอร์เซ็นต์ (ເກຍມແລະຄນະ (2514), Tanaka ແລະຄນະ (2001), ວາງິນທີ່ແລະຄນະ (2529)) ในขณะที่พื้นที่ป่าธรรมชาติอื่นๆ มีค่าปริมาณน้ำพืชียieldอยู่ระหว่างประมาณ 30 - 75 เปอร์เซ็นต์ (ເກຍມແລະຄນະ (2514), ອຸທຶນແລະຄນະ (2520), ປະເທດມ້ອຍແລະຄນະ (2528), ວາງິນທີ່ແລະຄນະ (2529), ພົງຍັກດີແລະທຽບອອກມ (2530)) ส่วนเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่สวนป่าอื่นๆ แล้วพบว่าสวนป่าไม้โตเรือต่างถิ่นทั้ง 3 ชนิดนี้ มีปริมาณน้ำพืชียieldสูงกว่าสวนป่าเลียนซึ่งมีปริมาณน้ำพืชียieldเพียงประมาณ 8 เปอร์เซ็นต์ (ວາງິນທີ່ແລະຄນະ, 2530) และมีค่าใกล้เคียงสวนป่ายุคลิปตัส (ວະແລະຄນະ, 2527) ກະບົນຍັກນີ້ (ສົມຫາຍ, 2538) ແລະກະຕົມຮອງ (ໝຢັນທີ່ແລະພົງຍັກດີ, 2530) แต่มีค่าน้อยกว่าสวนป่าชนิดอื่นๆ ซึ่งมีค่าปริมาณน้ำพืชียieldอยู่ระหว่าง 35 - 70 เปอร์เซ็นต์ (ວັນຍັກແລະຄນະ (2531), ພົງຍັກດີແລະຄນະ (2524), ພົງຍັກດີແລະຄນະ (2525), ສູພານແລະຄນະ (2532)) นอกจากนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับสวนไม้ผล/ไม้ยืนต้น ซึ่งมีค่าปริมาณน้ำพืชียieldอยู่ระหว่าง 25 - 80 เปอร์เซ็นต์ (ພົງຍັກດີແລະສມານ, 2526) แล้วพบว่าปริมาณน้ำพืชียieldของสวนป่าทั้ง 3 ชนิดนี้ มีค่าน้อยกว่ามาก ยกเว้นຮູມຫຼື້ງນີ້ปริมาณใกล้เคียงกับสวนป่าไม้จันທົກທອງ ส่วนปริมาณพืชໄ/พืชสวนมีปริมาณน้ำพืชียieldใกล้เคียงกันกับผลการศึกษานี้

จากการเปรียบเทียบดังกล่าวข้างต้น พอกจะสรุปโดยภาพรวมได้ว่าปริมาณน้ำพืชียieldที่เกิดจากการปักลุมของเรือนยอดสวนป่าไม้ต่างถิ่นทั้ง 3 ชนิดนี้มีค่าไม่สูงมากเกินไปนัก อย่างไรก็ตามหากเปรียบเทียบกับสภาพในอดีต ก่อนที่พื้นที่บริเวณเดียวกันนี้จะถูกบุกรุกเข้ามาทำเกษตรกรรมและเปลี่ยนเป็นพื้นที่ทั่งร้าง สภาพพืชพรรณเดิมที่ปักลุมพื้นที่นี้น่าจะมีลักษณะเป็นป้าดิบเขามาก่อน ซึ่งน่าจะมีการสูญเสียเนื้าไปจากการบุกเบิกและดัดแปลง น้ำพืชียieldประมาณ 8 - 10 เปอร์เซ็นต์ (ເກຍມແລະຄນະ (2514), Tanaka ແລະຄນະ (2001)) ดังนั้นหากจะพื้นฟูพื้นที่บริเวณนี้โดยการส่งเสริมให้มีการปลูกไม้โตเรือต่างถิ่นทั้ง 3 ชนิดนี้ น่าจะส่งผลให้สมดุลของน้ำจากการเปลี่ยนแปลงไปประมาณ 10 - 15 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งปริมาณดังกล่าวไม่น่าที่จะส่งผลกระทบต่อปริมาณน้ำในลำธารมากนัก ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณน้ำฝนเกือบประมาณ 75 - 80 เปอร์เซ็นต์สามารถลดลงเรือนยอดของพันธุ์ไม้ตั้งกล่าว และในลิ่มลงสู่พื้นป่า (forest floor) เพื่อเกิดเป็นน้ำในลำธารได้ต่อไป และหากเพิ่มระยะห่างในการปลูก (spacing) ให้มากขึ้นหรือทำการตัดสาขาอย่างระยะ (thinning) ในช่วงอายุของสวนป่าที่เหมาะสมก็จะทำให้การสูญเสียเนื้อจากกระบวนการน้ำพืชียieldมีค่าน้อยลง นอกจากนั้นหากพิจารณาในประเด็นของประโยชน์ที่จะเกิดแก่การอนุรักษ์ดินและน้ำควบคู่กันไป ด้วยแล้ว การพื้นฟูพื้นที่ดันน้ำสำราญโดยการปลูกป่าด้วยพันธุ์ไม้ต่างถิ่นทั้ง 3 ชนิดนี้น่าจะเป็นผลดีอย่างยิ่งหากมีการจัดการโดยการตัดสาขาอย่างระยะตามช่วงอายุที่เหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

การตรวจวัดปริมาณน้ำฝนทั้งหมด (Gross rainfall) น้ำฝนผ่านเรือนยอด (Throughfall) และน้ำในลักษณะต้น (Stemflow) เพื่อประเมินปริมาณน้ำพืชยึด (Interception) สามารถไม่ได้เร็วต่างถัน 3 ชนิด ได้แก่ กระถินดอย (Acacia confusa) เมเปิลห้อม (Liquidambar formosana) และจันทร์ทอง (Fraxinus griffithii) บริเวณสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง เป็นระยะเวลา 2 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2543 – 2544 ได้ผลสรุปได้ดังนี้

1. ปริมาณน้ำพืชยึดที่ประเมินได้ในแต่ละวันของแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิดในแต่ละช่วงปริมาณการตกของฝน มีความผันแปรสูงมาก และค่าปริมาณน้ำพืชยึดที่ประเมินได้ในหลายวัน มีค่าเป็นลบ

2. ค่าเฉลี่ยของปริมาณน้ำพืชยึด (หน่วยเป็นมิลลิเมตร) เฉพาะวันที่มีค่าเป็นบวกในแต่ละช่วงการตกของฝนของแปลงป่าทั้ง 3 ชนิด มีแนวโน้มที่จะเป็นไปในลักษณะที่ปริมาณการตกของฝนมากปริมาณน้ำพืชยึดจะมีมากขึ้น แต่ไม่มีแนวโน้มที่ชัดเจนเมื่อพิจารณา กับปริมาณน้ำพืชยึดในหน่วยเปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำพืชยึด (หน่วยเป็นมิลลิเมตร) กับปริมาณการตกของฝนมีแนวโน้มเป็นไปในลักษณะเส้นตรงมากกว่าเส้นโค้ง แต่มีลักษณะเป็นเส้นโค้งอย่างชัดเจนเมื่อพิจารณา กับปริมาณน้ำพืชยึดในหน่วยเปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด

4. ความผันแปรของปริมาณน้ำพืชยึดของแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิดมีลักษณะขึ้นลงไปในทิศทางเดียวกันตลอดทั้งปี และเมื่อเปรียบเทียบปริมาณน้ำพืชยึดระหว่างแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิด แล้วพบว่าไม่มีความแตกต่างกันมากนัก อย่างไรก็ตามเกือบทุกช่วงฤดูกาล แปลงสวนป่าจันทร์ทองมีปริมาณน้ำพืชยึดมากกว่าสวนป่า กระถินดอย และเมเปิลห้อม ส่วนความผันแปรผันแปรของปริมาณน้ำพืชยึดในแต่ละช่วงฤดูกาล ไม่สามารถบอกได้อย่างชัดเจน เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างปี พ.ศ. 2543 กับ 2544

5. เมื่อสรุปผลรวมของปริมาณน้ำพืชยึดในแต่ละปี พบร่วางปี พ.ศ. 2543 ไม้จันทร์ทองมีปริมาณน้ำพืชยึดมากที่สุดคือประมาณ 396 มม. หรือคิดเป็น 27 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด รองลงมาคือไม้กระถินดอยมีปริมาณน้ำพืชยึดประมาณ 346 มม. หรือคิดเป็น 23 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด และไม้เมเปิลห้อมมีปริมาณน้ำพืชยึดน้อยที่สุดคือประมาณ 322 มม. หรือคิดเป็น 22 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด ส่วนในปี พ.ศ. 2544 ไม้จันทร์ทองมีปริมาณน้ำพืชยึดมากที่สุดคือประมาณ 428 มม. หรือคิดเป็น 24 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด รองลงมาคือไม้เมเปิลห้อมมีปริมาณน้ำพืชยึดประมาณ 368 มม. หรือคิดเป็น 20 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด และไม้กระถินดอยมีปริมาณน้ำพืชยึดน้อยที่สุดประมาณ 317 มม. หรือคิดเป็น 17 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำฝนทั้งหมด อย่างไรก็ตามการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำพืชยึดของแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิด จากข้อมูลในแต่ละช่วงคงเดิม โดยวิธี Analysis of Variance (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ 95 เปอร์เซ็นต์ ของข้อมูลทั้ง 2 ปี พบว่าปริมาณน้ำพืชยึดของแปลงสวนป่าทั้ง 3 ชนิดไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ เนื่องจากข้อมูลปริมาณน้ำพืชยึดในแต่ละช่วงเวลา มีความผันแปรปานสูงมาก

6. การนำพันธุ์ไม้ได้เร็วต่างถัน 3 ชนิดมามาปลูกเพื่อฟื้นฟูพื้นที่ดินน้ำลำธาร น่าจะส่งผลให้สมดุลของน้ำเดิมมีการเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากกระบวนการน้ำพืชยึดประมาณ 10 - 15 เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับปริมาณเดิมที่สูญเสียจากพืชพรรณเดิม (ป่าดิบเข้า) ที่ปกคลุมพื้นที่นี้ อย่างไรก็ตามปริมาณดังกล่าวไม่น่าที่จะส่งผลกระทบต่อปริมาณน้ำในลำธารมากนัก ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณน้ำฝนประมาณ 75 - 80 เปอร์เซ็นต์สามารถตกร่านเรือนยอดของพันธุ์ไม้ดังกล่าว และในลักษณะสูงพื้นป่าเพื่อเกิดเป็นน้ำในลำธารได้ต่อ

ข้อเสนอแนะ

1. เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงปрактиการณ์ที่ค่าปริมาณน้ำพืชยึดมีค่าติดลบให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ควรทำการตรวจวัดปริมาณน้ำฝนทั้งหมด นำฝนผ่านเรือนยอดและนำในลักษณะต้นโดยใช้เครื่องบันทึกอัตโนมัติ (automatic recording) โดยที่เครื่องวัดปริมาณน้ำฝนทั้งหมดควรอยู่ใกล้บริเวณแปลงทดลองให้มากที่สุดหรือควรอยู่หน้าเรือนยอดของต้นไม้ที่ทำการศึกษา รวมถึงการติดตั้งเครื่องมือวัดการเกิดหมอก และเครื่องวัดความเร็วลมด้วย นอกจากนั้น ควรทำการวิจัยเบรี่ยบเพื่อบรรลุว่า ควรใช้เครื่องวัดปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอดแบบใด เช่น การใช้ร่างน้ำ ถอดสีเหลี่ยมขนาดใหญ่ แผ่นพลาสติกขนาดต่างๆ หรือใช้แบบปากทางระบายน้ำอย่างเดิมแต่ควรจะมีขนาดเล็กกว่าถอดสีเหลี่ยม จึงจะเหมาะสมและให้ความถูกต้องมากที่สุด
2. การที่จะเข้าใจกระบวนการน้ำพืชยึดให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการตรวจวัดข้อมูลต่างๆ ดังกล่าวในข้อเสนอแนะข้อที่ 1 ข้างต้นในลักษณะแบบอัตโนมัติ จึงจะทำการศึกษากระบวนการน้ำได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการน้ำโดยใช้การวิเคราะห์การทดสอบไม่สามารถอธิบายกระบวนการน้ำพืชยึดได้อย่างชัดเจน การใช้แบบจำลองเพื่อศึกษากระบวนการน้ำจะทำให้เกิดความเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น
3. การศึกษาเพื่อทราบถึงผลของการปลูก (spacing) หรือช่วงเวลาและปริมาณการตัดสาขาอย่างระยะส่วนป่าที่เหมาะสมต่อการลดปริมาณการสรูญเสียงน้ำเนื่องจากกระบวนการน้ำพืชยึดมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการฟื้นฟูดินล้ำธรรมโดยการปลูกสร้างสวนป่าได้อย่างเหมาะสมต่อไป

๑๙๕๘๖๔

เอกสารอ้างอิง

เกษม จันทร์แก้ว, นิพนธ์ ตั้งธรรม และ สุรเชษฐ์ อังกูลภักดีกุล. 2514. กារວัดນ้ำฝนต้นฤดูใต้ดินเมืองป่าดิบเข้า ดิบแล้ง สกธรรมชาติเต็ง - รังของประเทศไทย. กារวิจัยคุณน้ำห้วยคอกม้าเล่มที่ 10. ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 31 น.

ชยエンทร์ เปลื้องเจริญ และ พงษ์ศักดิ์ วิหวัสสุติกุล. 2530. น้ำฝนบนต้นกระถินลงที่สวนรุกขชาติเพ. สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำห้วยหินคาด. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 6 น.

ประเดิมชัย แสงคุ่งช์, สมยศ รุ่งโรจน์วนิชย์ และ สมาน รายสูงเนิน. 2528. ไม้ไผ่ช่วยดูดซับน้ำได้ดีเพียงใด. บันทึกวิจัย สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำแม่กลอง. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 15 น.

พงษ์ศักดิ์ วิหวัสสุติกุล และ ทวงธรรม สุขสว่าง. 2530. น้ำพื้นที่ดินของป่าดิบแล้งหลังการทำไม้ที่ห้วยมะเพ่อง ระยอง. บันทึกวิจัยเล่มที่ 52 สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำห้วยหินคาด. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 5 น.

พงษ์ศักดิ์ วิหวัสสุติกุล และ สมาน รายสูงเนิน. 2525. น้ำฝนใต้ดินตะเคียนทอง. บันทึกวิจัยเล่มที่ 25 สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำห้วยหินคาด. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 26 น.

_____ 2526. น้ำฝนบนเรือนยอดไม้ผลที่ระยอง. บันทึกวิจัยเล่มที่ 31 สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำห้วยหินคาด. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 22 น.

_____ 2527. น้ำฝนบนต้นทานุ. บันทึกวิจัยเล่มที่ 36 สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำห้วยหินคาด. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 6 น.

_____ 2528ก. มังคุดกับน้ำฝน. บันทึกวิจัยเล่มที่ 41 สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำห้วยหินคาด. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 5 น.

_____ 2528ข. ชมพูกับน้ำฝน. บันทึกวิจัยเล่มที่ 42 สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำห้วยหินคาด. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 4 น.

_____ 2528ค. การเบรียบเทียบข้อมูลน้ำฝนใต้เรือนยอดระหว่างเครื่องวัดชนิดทางเดียวกับชนิดกรวย. บันทึกวิจัยเล่มที่ 40 สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำห้วยหินคาด. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 4 น.

_____ 2529ก. กระท้อนกับน้ำฝน. บันทึกวิจัยเล่มที่ 43 สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำห้วยหินคาด. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 3 น.

2529x. น้ำฝนบนดินกล้าย. บันทึกวิจัยเล่มที่ 44 สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำห้วยหินคาด. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 4 น.

2529c. น้ำฝนกับชาก. บันทึกวิจัยเล่มที่ 45 สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำห้วยหินคาด. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 3 น.

2530. น้ำฝนบนดินมะลอก. บันทึกวิจัยเล่มที่ 53 สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำห้วยหินคาด. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 6 น.

พงษ์ศักดิ์ วิทวัสดุกุล, วิทยา วนิช และสมาน รายสูงเนิน. 2524. การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับน้ำฝนที่ถูกสกัดกั้นโดยเรือนยอดของไม้ย่างนา ที่สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำห้วยหินคาด อ.เมือง จ.ระยอง. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 18 น.

วารินทร์ จิราสุขทวีกุล, พงษ์ศักดิ์ วิทวัสดุกุล และ สุพจน์ เจริญสุข. 2529. น้ำพืชชีดของป่าเบญจพรรณและป่าเต็งรัง ที่สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำ่น่าน จ.น่าน. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 10 น.

วารินทร์ จิราสุขทวีกุล, สุพจน์ เจริญสุข และ พงษ์ศักดิ์ วิทวัสดุกุล. 2530. น้ำฝนที่ถูกสกัดกั้นโดยเรือนยอดของสวนป่าไม้เลียน. สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำ่น่าน. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 8 น.

วีรชัย ทรงวัฒนา, สมาน รายสูงเนิน และ วีรชัย อ่อนน้อม. 2531. ปริมาณน้ำฝนที่ถูกสกัดกั้นโดยเรือนยอดของไม้บางชนิด. บันทึกวิจัยเล่มที่ 2/31 สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำลำตะคอง. กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 12 น.

วันชัย วิจันนท์. 2542. การประยุกต์ใช้ขาดพลาสติกใช้แล้วเพื่อวัดน้ำฝน. วารสารวิชาศาสตร์ 18(1):30-38.

วีระ พุกจูณ, กิตติพงษ์ พงษ์บุญ และ สมาน รายสูงเนิน. 2527. ปริมาณน้ำฝนที่ถูกสกัดกั้นโดยเรือนยอดของไม้ยุงคาลิปตัส. สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำชี. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 16 น.

สมชาย อ่อนอาษา. 2538. ปริมาณน้ำฝนที่ถูกสกัดกั้นโดยเรือนยอดของไม้กระดินยักษ์ บริเวณสถานีวิจัยลุ่มน้ำป่าสัก จ.เพชรบูรณ์. สวนวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมป่าไม้ สำนักวิชาการป่าไม้ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 18 น.

สุพจน์ เจริญสุข, วารินทร์ จิราสุขทวีกุล และ สมชาย อ่อนอาษา. 2532. น้ำฝนที่ถูกสกัดกั้นโดยเรือนยอดของสวนป่าไม้สัก. สถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำ่น่าน จ.น่าน. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 13 น.

อุทัย จันผกา และ ณัด วชิรจิตพงศ์. 2520. การศึกษาปริมาณน้ำฝนในล่างเรือนยอด น้ำฝนในลดตามลำต้น และน้ำฝนที่เก็บกักโดยต้นไม้ของป่าเบญจพรรณไม้สัก บริเวณส่วนน้ำสถานีวิจัยเพื่อรักษาต้นน้ำดอยเชียงดาว จ.เชียงใหม่. ฝ่ายวิจัย กองอนุรักษ์ต้นน้ำ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 17 น.

Calder, I. R. and P. T. W. Rosier. 1976. The design of large plastic-sheet net-rainfall gauges. *Journal of Hydrology*. 38:33-47.

Crockford, R.H. and D.P. Richardson. 2000. Partitioning of rainfall into throughfall, stemflow and interception: effect of forest type, ground cover and climate. *Hydrological Processes*. 14 (16 – 17) : 2903 – 2920.

Gash, J. H. C. 1979. An analytical model of rainfall interception in forests. *Quarterly Journal of the Royal Meteorological Society*. 105:43-55.

Gash, J. H. C. and A. J. Morton. 1978. An application of the Rutter model to the estimation of the interception loss from Thetford forest. *Journal of Hydrology*. 38:47-58.

Jackson, N.A. 2000. Measured and modelled rainfall interception loss from an agroforestry system in Kenya. *Agricultural and Forest Meteorology*. 100 (4) : 323 – 336.

Letic,L. and G.Macan. 1994. Study of interception in conifer plantation on Mt. Goc. Glasnik - Sumarskog – Fakulteta, Univerzitet – u – Beogradu. 75 – 76 , 59 – 64.

Lima PR, de A and PR Leopoldo. 1999. Rainfall interception by riparian forest in the central part of Sao Paulo state. *Energina na Agricultura*. 14 (3) : 25 – 33.

Rutter, A. J., K. A. Kershaw, P. C. Robins, and A. J. Morton. 1971. A predictive model of rainfall interception in forests; 1. Derivation of the model from observations in a plantation of Corsican pine. *Agricultural Meteorology*. 9:367-384.

Tanaka, N., C. Tantasirin, M. Suzuki and N. Tangtham. 2001. Rainfall Interception by a Hill Evergreen Forest in Northern Thailand, pp. 410-414. In The Fifth International Study Conference on GEWEX in Asia and GAME (Vol. 2), Proc. GAME International Science Panel, Hydrospheric Atmospheric Research Center.

Witthawatchutikul, P. and N. Tangtham. 1986. Rainfall Disposal in the Cassava at Rayong, Thailand. Research Section, Div. of Watershed Conservation, RFD, Min. of Agr. and Coop., Bangkok. 6 p.

ตารางภาคผนวกที่ 3 การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสมการทดถอยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (Th) น้ำในลักษณะลำต้น (St) และน้ำพืชชีด (I) กับปริมาณการตากของฝน (P) ของแปลงสวนป่าไม้กระถินดอย (Acacia confusa, Ac), เมเปิลห้อม (Liquidambar formosana, Li) และจันทร์ทอง (Fraxinus griffithii, Fr) บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างฯ จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543 - 2544

ตัวแปรตาม (Y) & ตัวแปรอิสระ (X)	ปีที่ศึกษา	ชนิดพืชที่ไม้ในแปลงสวนป่า	แบบจำลองที่เหมาะสมที่สุด ^{1/}	ค่าสัมประสิทธิ์ในแบบจำลอง		R ²	df	F-test	ค่า F-Critical ที่ระดับความเสี่ยง 95%	นัยสำคัญทางสถิติ ^{2/}
				a	b					
Th (mm.) & P (mm.)	พ.ศ. 2543	Ac	Linear	-0.2401	0.7291	0.9376	1, 67	1007.34	3.99	*
		Li	Linear	-0.9649	0.7984	0.9296	1, 68	897.95	4.00	*
		Fr	Linear	-1.4850	0.7743	0.9220	1, 67	792.32	3.99	*
	พ.ศ. 2544	Ac	Linear	-1.0119	0.8275	0.9873	1, 78	6085.33	3.98	*
		Li	Linear	-0.9255	0.8062	0.9847	1, 81	5223.74	3.96	*
		Fr	Linear	-1.0234	0.7907	0.9763	1, 80	3294.88	3.96	*
St (mm.) & P (mm.)	พ.ศ. 2543	Ac	Power	0.0040	1.5148	0.6585	1, 67	129.20	3.99	*
		Li	Semi-Log	-0.4541	0.3221	0.6989	1, 68	157.83	4.00	*
		Fr	Power	0.0054	1.3654	0.6398	1, 67	119.00	3.99	*
	พ.ศ. 2544	Ac	Power	0.0003	2.0284	0.8181	1, 78	350.92	3.98	*
		Li	Linear	0.0150	0.0207	0.7413	1, 81	232.16	3.96	*
		Fr	Power	0.0003	2.0983	0.7712	1, 80	269.63	3.96	*
I (mm.) & P (mm.)	พ.ศ. 2543	Ac	Linear	0.3162	0.2389	0.6089	1, 67	104.30	3.99	*
		Li	Power	0.2552	0.8887	0.4444	1, 68	54.40	4.00	*
		Fr	Power	0.2756	0.9693	0.6664	1, 67	133.81	3.99	*
	พ.ศ. 2544	Ac	Linear	1.2190	0.1391	0.6808	1, 78	166.33	3.98	*
		Li	Linear	0.9106	0.1731	0.7313	1, 81	220.45	3.96	*
		Fr	Linear	1.0959	0.1875	0.6764	1, 80	167.21	3.96	*
Th (%) & P (mm.)	พ.ศ. 2543	Ac	Linear	70.6858	0.0312	0.0012	1, 67	0.08	3.99	ns
		Li	Linear	72.2153	0.0874	0.0095	1, 68	0.65	4.00	ns
		Fr	Linear	67.6248	0.0805	0.0091	1, 67	0.61	3.99	ns
	พ.ศ. 2544	Ac	Semi-Log	54.5549	6.9106	0.2226	1, 78	22.34	3.98	*
		Li	Power	54.9594	0.0928	0.1585	1, 81	15.26	3.96	*
		Fr	Power	55.1832	0.0802	0.1074	1, 80	9.63	3.96	*
St (%) & P (mm.)	พ.ศ. 2543	Ac	Power	0.4016	0.5148	0.1822	1, 67	14.92	3.99	*
		Li	Power	0.7046	0.3077	0.0883	1, 68	6.59	4.00	*
		Fr	Power	0.5402	0.3654	0.1129	1, 67	8.52	3.99	*
	พ.ศ. 2544	Ac	Power	0.0327	1.0264	0.5363	1, 78	90.20	3.98	*
		Li	Semi-Log	-0.2670	0.7663	0.2926	1, 81	33.51	3.96	*
		Fr	Power	0.0298	1.0983	0.4601	1, 80	73.87	3.96	*
I (%) & P (mm.)	พ.ศ. 2543	Ac	Linear	27.4752	-0.0613	0.0044	1, 67	0.30	3.99	ns
		Li	Exponential	21.4777	-0.0063	0.0157	1, 68	1.08	4.00	ns
		Fr	Exponential	27.7648	-0.0044	0.0170	1, 67	1.16	3.99	ns
	พ.ศ. 2544	Ac	Semi-Log	46.8981	-7.9723	0.2691	1, 78	28.72	3.98	*
		Li	Semi-Log	42.5063	-6.1172	0.1718	1, 81	16.80	3.96	*
		Fr	Semi-Log	42.2576	-5.1927	0.1121	1, 80	10.10	3.96	*

หมายเหตุ^{1/}

Linear

คือ $Y = a + b(X)$

Exponential

คือ $Y = a \cdot e^{bx}$

Power

คือ $Y = a \cdot X^b$

Semi-Log

คือ $Y = a + b \cdot (\ln X)$

^{2/}

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ ns หมายถึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางภาคผนวกที่ 4 ปริมาณน้ำพื้นที่ยึด (Interception) น้ำฝนผ่านเรือนยอด (Throughfall) และน้ำในลำต้น (Stemflow) ของพืชพรรณชนิดต่างๆ ที่เคยทำการศึกษาในประเทศไทย

พืชพรรณที่ปกคลุม	Interception	Throughfall	Stemflow	เอกสารอ้างอิง
ป่าธรรมชาติ				
-ป่าดิบเข้า (Hill-evergreen) ดอยปุย	8.90	91.34	0.52	เกษมและคณะ (2514)
-ป่าดิบเข้า (Hill-evergreen) ดอยปุย	11.60	-	-	Tanaka และคณะ (2001)
-ป่าดิบแล้ง (Dry-evergreen) สะภาราช	4.07	94.80	0.97	เกษมและคณะ (2514)
-ป่าดิบแล้ง (Dry-evergreen) จ.รำยง	30.34	69.38	0.21	พงษ์ศักดิ์และทรงธรรม (2530)
-ป่าสักธรรมชาติ แม่น้ำด. ล.ส.ป.ป.	62.67	37.44	0.02	เกษมและคณะ (2514)
-ป่าเต็ง-รัง (Dry-dipterocarp) แม่น้ำด. ล.ส.ป.ป.	61.04	39.08	0.01	เกษมและคณะ (2514)
-ป่าเบญจพารันนี้สัก ดอยเชียงดาว	39.21	60.31	0.38	ฤทธิ์และคณะ (2520)
-ป่าเบญจพารัน (Mixed deciduous) จ.น่าน	12.72	86.64	0.62	วารินทร์และคณะ (2529)
-ป่าเต็ง - รัง จ.น่าน	3.75	95.79	0.44	วารินทร์และคณะ (2529)
-ป่าไผ่				
ไผ่ผาก (<i>Gigantochloa nigraciliata</i>)	69.77	24.10	6.13	ประเติมชัยและคณะ (2528)
ไผ่นก (<i>Dendrocalamus membranaceus</i>)	75.75	23.46	0.79	ประเติมชัยและคณะ (2528)
สวนปา				
-กระถินวงค์ (<i>Acacia auriculæformis</i>)	30.96	67.65	1.39	ชัยนพรและพงษ์ศักดิ์ (2530)
-กระถินเทศ (<i>A. mangium</i>)	34.10	58.40	7.50	วิชัยและคณะ (2531)
-ยางนา (<i>Dipterocarpus alatus</i>)	70.43	26.75	0.51	พงษ์ศักดิ์และคณะ (2524)
-บุคคลิปต์ส (<i>E. camandulensis</i>)	15.67	82.21	2.12	วีระและคณะ (2527)
-ตะเคียนทอง (<i>Hopoea odorata</i>)	36.35	60.71	2.95	พงษ์ศักดิ์และคณะ (2525)
-สัก (<i>Tectona gradis</i>)	36.11	61.62	1.97	สุพานและคณะ (2532)
-ເສຍ (<i>Melia azedarach</i>)	7.61	90.38	2.18	วารินทร์และคณะ (2530)
-กระถินธิกข์ (<i>Leucaena leucocephala</i>)	26.06	72.52	1.42	สมชาย (2538)
ไม้ผล/ไม้พืชสวน				
-พะ (Nephelium lappaceum)	70.39 ¹⁾	27.27	1.16	พงษ์ศักดิ์และสมาน (2526)
-ทุเรียน (<i>Durio zibethinus</i>)	80.04 ¹⁾	19.27	0.71	พงษ์ศักดิ์และสมาน (2526)
-มะม่วง (<i>Mangifera spp.</i>)	64.25 ¹⁾	34.31	1.15	พงษ์ศักดิ์และสมาน (2526)
-ยางพารา (<i>Hevea brasiliensis</i>)	87.66 ¹⁾	15.60	0.44	พงษ์ศักดิ์และสมาน (2526)
-ขนุน (<i>Artocarpus heterophyllus</i>)	46.51	65.41	1.36	พงษ์ศักดิ์และสมาน (2527)
-กระถ่อน (<i>Sandoricum indicum</i>)	36.33	61.13	1.16	พงษ์ศักดิ์และสมาน (2529)
-มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i>)	48.20	49.30	2.50	พงษ์ศักดิ์และสมาน (2528)
-รามทู (<i>Eugenia aequata</i> Burm.f.)	23.24	94.53	2.60	พงษ์ศักดิ์และสมาน (2528)
พืชไร่/พืชสวน				
-มันสำปะหลัง (<i>Manihot esculenta</i> Crantz)	14.00	86.00	-	Witthawatchutikul & Tangtham(1986)
-กล้วย (<i>Musa paradisiaca</i> Linn.)	17.50	80.80	1.70	พงษ์ศักดิ์และสมาน (2529)
-ชะอม (<i>Acacia pennata</i>)	13.68	85.13	0.93	พงษ์ศักดิ์และสมาน (2529)
-มะละกอ (<i>Carica papaya</i>)	25.25	74.45	0.30	พงษ์ศักดิ์และสมาน (2530)

หมายเหตุ หน่วยเป็น เปลอร์เซ็นต์ของปริมาณฝนที่ตกทั้งหมด (Gross Rainfall)

¹⁾ ข้อมูลจากตารางที่ 2 พงษ์ศักดิ์และสมาน (2526)

ตารางภาคผนวกที่ 5 ปริมาณน้ำฝนทั้งหมด (Gross rainfall) ปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (Throughfall) นำไปสู่
ตามลำต้น (Stemflow) และน้ำพืชยึด (Interception) ในแต่ละวันครึ่งเดือน ของแปลงสวนป่า
ไม้โตเรียวต่างถิ่น บริเวณสถานีเกษตรทดลองข้างข้าง จ. เชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543

หน่วย	ช่วงเวลา	จำนวนวัน ที่บันทึก ¹¹	Gross rainfall	กระถินดอย (Acacia confusa)			แมเปลล้อม (Liquidambar formosana)			จันทร์ฟอก (Fraxinus griffithii)		
				Throughfall	Stemflow	Interception	Throughfall	Stemflow	Interception	Throughfall	Stemflow	Interception
แมสเมอร์	16- 30 เม.ย.	4	91.15	63.25	2.75	25.14	57.83	1.38	31.94	58.25	1.29	31.62
	1- 15 พ.ค.	7	102.38	85.65	2.95	13.78	79.30	1.80	21.29	76.14	1.53	24.71
	16- 31 พ.ค.	8	172.08	136.39	6.61	29.08	141.74	2.97	27.37	129.83	3.05	39.19
	1- 15 มิ.ย.	6	151.72	124.67	6.62	20.43	133.39	3.91	14.41	120.55	3.20	27.97
	16- 30 มิ.ย.	8	157.96	120.51	4.77	32.68	120.15	2.51	35.31	110.01	2.85	45.10
	1- 15 ก.ค.	6	124.53	71.61	5.01	47.91	76.01	3.34	45.18	65.92	4.00	54.61
	16- 31 ก.ค.	8	177.36	127.26	5.10	44.99	145.53	2.79	29.04	136.83	3.73	36.79
	1- 15 ส.ค.	5	103.48	77.69	3.51	22.28	80.89	2.69	19.89	73.03	2.70	27.75
	16- 31 ส.ค.	4	62.94	43.00	0.66	19.28	46.76	1.26	14.91	51.42	0.95	10.57
	1- 15 ก.ย.	6	117.69	84.11	2.67	30.92	90.14	2.38	25.17	89.14	2.47	26.08
	16- 30 ก.ย.	2	43.89	36.72	0.51	6.66	36.06	1.36	6.47	34.78	0.64	8.48
	1- 15 ต.ค.	5	95.68	61.22	1.10	33.36	62.13	2.23	31.31	54.51	1.21	39.96
	16- 31 ต.ค.	5	83.13	62.14	1.04	19.96	61.00	2.32	19.81	57.84	1.67	23.62
	รวม	74	1,483.98	1,094.23	43.30	346.45	1,130.94	30.93	322.11	1,058.25	29.29	396.45
แมสเมอร์	16- 30 เม.ย.	-	-	69.40	3.02	27.59	63.44	1.51	35.05	63.90	1.41	34.69
	1- 15 พ.ค.	-	-	83.66	2.88	13.45	77.45	1.76	20.79	74.37	1.49	24.14
	16- 31 พ.ค.	-	-	79.26	3.84	16.90	82.37	1.73	15.90	75.45	1.77	22.78
	1- 15 มิ.ย.	-	-	82.18	4.36	13.46	87.92	2.58	9.50	79.46	2.11	18.43
	16- 30 มิ.ย.	-	-	76.29	3.02	20.69	76.06	1.59	22.35	69.65	1.80	28.55
	1- 15 ก.ค.	-	-	57.51	4.02	38.47	61.04	2.68	36.28	52.94	3.21	43.85
	16- 31 ก.ค.	-	-	71.76	2.88	25.37	82.05	1.57	16.37	77.15	2.11	20.74
	1- 15 ส.ค.	-	-	75.08	3.39	21.53	78.17	2.60	19.22	70.57	2.61	26.82
	16- 31 ส.ค.	-	-	68.32	1.04	30.64	74.29	2.01	23.70	81.69	1.51	16.80
	1- 15 ก.ย.	-	-	71.47	2.27	26.27	76.59	2.02	21.39	75.74	2.10	22.16
	16- 30 ก.ย.	-	-	83.66	1.17	15.17	82.17	3.10	14.74	79.24	1.45	19.31
	1- 15 ต.ค.	-	-	63.99	1.15	34.86	64.94	2.33	32.73	56.97	1.26	41.77
	16- 31 ต.ค.	-	-	74.74	1.25	24.01	73.38	2.79	23.83	69.58	2.00	28.42
	เฉลี่ยจากแต่ละช่วง	-	-	73.64	2.64	23.72	75.38	2.17	22.45	71.28	1.91	26.80
	Standard Deviation	-	-	7.46	1.12	7.64	7.71	0.51	7.75	8.42	0.52	8.28
	Variance (S^2)	-	-	60.30	1.36	63.18	64.42	0.29	65.02	76.81	0.30	74.18
	ประมาณนิพัทธ์ของมาตรฐาน	-	-	73.74	2.92	23.35	76.21	2.08	21.71	71.31	1.97	26.72

หมายเหตุ

¹¹ คือวันที่มีฝนตกและเป็นวันที่ปริมาณน้ำพืชยึดที่ประเมินได้ไม่มีค่าติดลบ

ตารางภาคผนวกที่ 6 ปริมาณน้ำฝนทั้งหมด (Gross rainfall) ปริมาณน้ำฝนผ่านเรือนยอด (Throughfall) น้ำไหลตามลำต้น (Stemflow) และน้ำพืชยึด (Interception) ในแต่ละช่วงครึ่งเดือน ของแปลงสวนป่าไม้ตีเร็วต่างถิ่น บริเวณสถานีเกษตรทดลองอ่างขาง จ. เชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2544

หน่วย	เดือน	จำนวนน้ำ ซีซีเมตร ^{1/2}	Gross rainfall	กระถินดอย (Acacia confusa)			แม่เปิลหม่อน (Liquidambar formosana)			จันทน์หอก (Taxinus griffithii)		
				Throughfall	stemflow	Interception	Throughfall	stemflow	Interception	Throughfall	stemflow	Interception
แม่เปิลหม่อน	1-15 พ.ค.	5	138.88	101.08	7.33	30.46	100.69	3.48	34.71	97.33	5.13	36.41
	16-31 พ.ค.	9	214.27	183.31	11.82	19.14	178.50	5.70	30.07	172.96	6.30	35.01
	1-15 มิ.ย.	5	110.74	77.33	3.09	30.32	74.19	3.78	32.77	74.53	2.42	33.80
	16-30 มิ.ย.	6	64.23	46.76	0.18	17.29	44.46	0.73	19.04	44.00	0.37	19.86
	1-15 ก.ค.	8	83.51	62.19	0.39	20.93	59.77	2.04	21.70	58.59	1.94	22.98
	16-31 ก.ค.	10	236.23	183.45	6.10	46.68	174.08	5.94	56.20	173.56	3.47	59.20
	1-15 ส.ค.	7	251.34	205.69	4.36	41.29	197.91	4.46	48.97	194.61	3.39	53.34
	16-31 ส.ค.	10	201.45	160.43	1.15	39.87	152.31	3.09	46.05	145.41	1.60	54.43
	1-15 ก.ย.	8	193.84	161.59	2.17	30.08	154.57	3.51	35.76	146.02	2.90	44.92
	16-30 ก.ย.	2	22.53	10.13	0.01	12.39	10.60	0.04	11.89	8.71	0.01	13.81
	1-15 ต.ค.	8	101.23	76.40	0.76	24.06	72.21	1.61	27.41	71.59	0.41	29.23
	16-31 ต.ค.	6	194.59	181.96	11.73	0.91	188.18	5.54	0.87	169.02	5.64	19.93
	1-15 พ.ย.	1	8.37	4.98	0.02	3.37	5.43	0.02	2.92	3.27	0.00	5.09
	รวม	85	1,821.22	1,455.31	49.12	316.79	1,412.90	39.95	368.37	1,359.60	33.59	428.02
แม่เปิลหม่อน/กระถินดอย/จันทน์หอก	1-15 พ.ค.	-	-	72.78	5.28	21.94	72.50	2.50	24.99	70.08	3.70	26.22
	16-31 พ.ค.	-	-	85.55	5.52	8.93	83.31	2.66	14.03	80.72	2.94	16.34
	1-15 มิ.ย.	-	-	69.83	2.79	27.38	66.99	3.41	29.59	67.30	2.19	30.52
	16-30 มิ.ย.	-	-	72.80	0.28	26.92	69.23	1.13	29.64	68.50	0.58	30.92
	1-15 ก.ค.	-	-	74.47	0.47	25.06	71.57	2.45	25.98	70.16	2.32	27.52
	16-31 ก.ค.	-	-	77.66	2.58	19.76	73.69	2.52	23.79	73.47	1.47	25.06
	1-15 ส.ค.	-	-	81.84	1.73	16.43	78.74	1.77	19.49	77.43	1.35	21.22
	16-31 ส.ค.	-	-	79.64	0.57	19.79	75.61	1.54	22.86	72.18	0.79	27.02
	1-15 ก.ย.	-	-	83.36	1.12	15.52	79.74	1.81	18.45	75.33	1.49	23.18
	16-30 ก.ย.	-	-	44.97	0.06	54.97	47.04	0.20	52.77	38.67	0.04	61.30
	1-15 ต.ค.	-	-	75.47	0.75	23.77	71.33	1.59	27.08	70.72	0.41	28.87
	16-31 ต.ค.	-	-	93.51	6.03	0.47	96.70	2.85	0.45	86.86	2.90	10.24
	1-15 พ.ย.	-	-	59.50	0.29	40.22	64.90	0.25	34.85	39.14	0.02	60.84
	เฉลี่ยจากเดือน 7-8	-	-	74.72	2.11	23.17	73.18	1.90	24.92	68.50	1.55	29.94
	Standard Deviation	-	-	11.69	2.09	12.96	10.91	0.93	11.50	13.63	1.14	14.38
	Variance (S^2)	-	-	148.10	4.72	182.04	129.04	0.94	143.20	201.25	1.41	223.97
	ประเมินจากข้อมูลรายปี	-	-	79.91	2.70	17.39	77.58	2.19	20.23	74.65	1.84	23.50

หมายเหตุ คือวันที่มีฝนตกและเป็นวันที่ปริมาณน้ำพืชยึดที่ประเมินได้ไม่มีค่าติดลบ

3 รายการ

ตารางภาคผนวกที่ 7 สรุปสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างปริมาณการตอกของฝัน (P) กับปริมาณน้ำพืชยึดของแปลงสวนป่าไม้กระดินดอย (Acacia confusa, Ac), เมเปิลคอม (Liquidambar formosana, Li) และ จันทร์ทอง (Fraxinus griffithii, Fr) บริเวณสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543 - 2544

พ.ศ. 2543					พ.ศ. 2544				
	P	Ac	Li	Fr		P	Ac	Li	Fr
P	1.0000				P	1.0000			
Ac	-0.1422	1.0000			Ac	-0.7988	1.0000		
Li	-0.2766	0.8209	1.0000		Li	-0.7327	0.9823	1.0000	
Fr	-0.0308	0.6787	0.8604	1.0000	Fr	-0.8037	0.9523	0.8912	1.0000

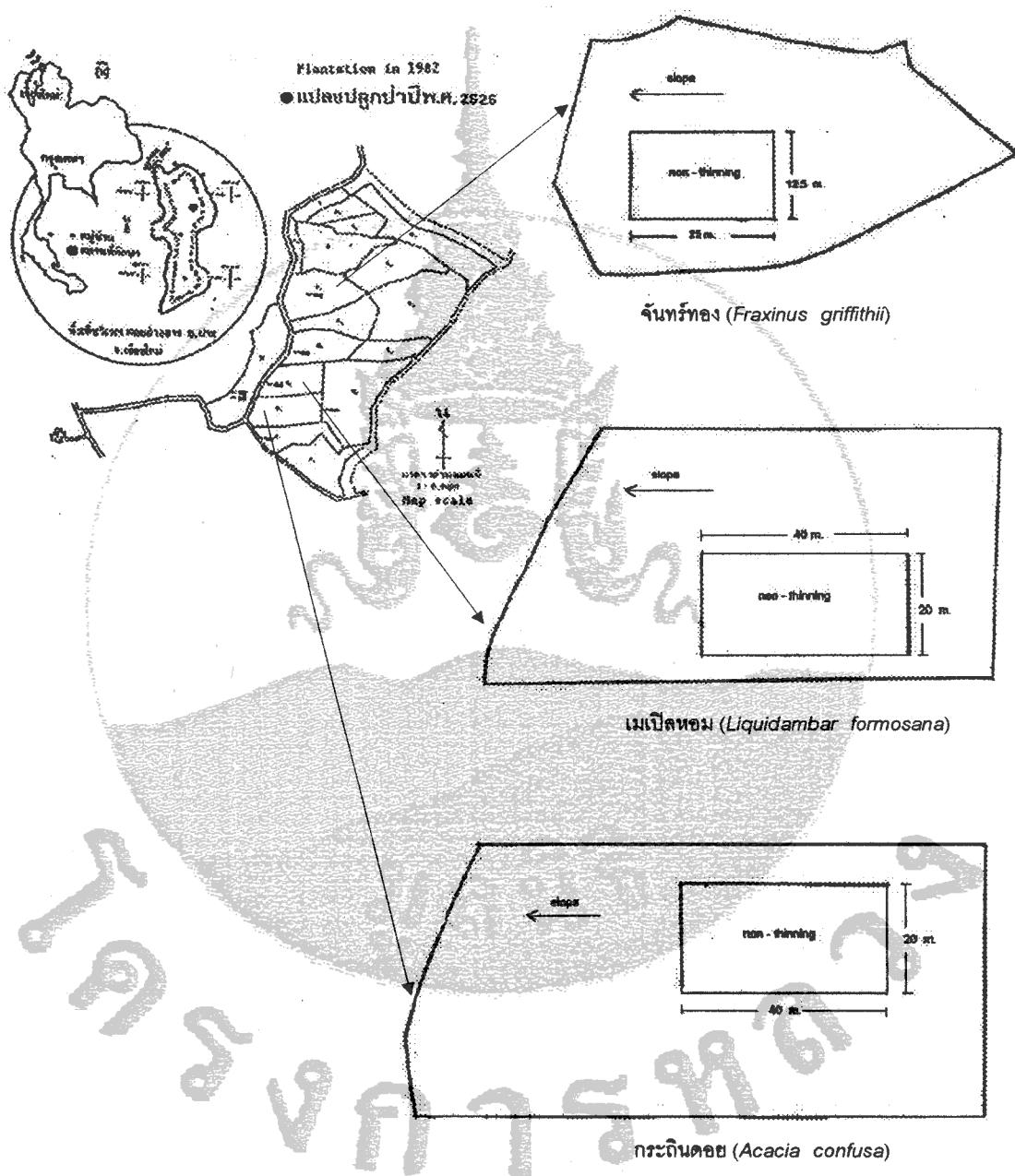
ตารางภาคผนวกที่ 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance, ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปริมาณน้ำพืชยึดของแปลงสวนป่าไม้กระดินดอย (Acacia confusa, Ac), เมเปิลคอม (Liquidambar formosana, Li) และ จันทร์ทอง (Fraxinus griffithii, Fr) บริเวณสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2543 - 2544

พ.ศ. 2543

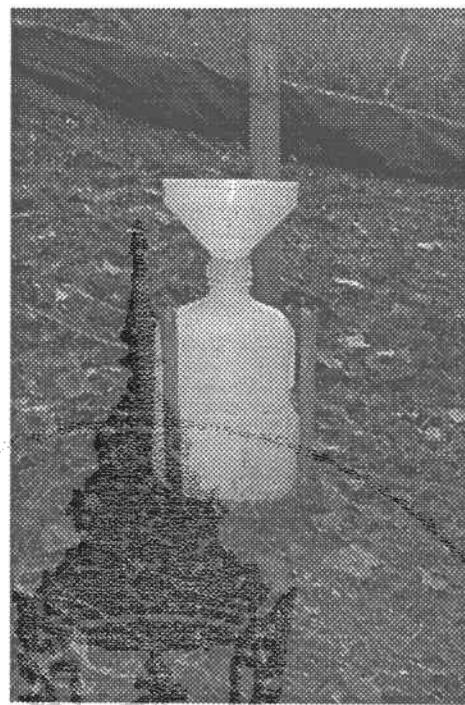
Source of Variation	SS	df	MS	F	P-value	F crit
Between Groups	136.26	2	68.13	1.0345	0.3666	3.2849
Within Groups	2173.22	33	65.86			
Total	2309.47	35				

พ.ศ. 2544

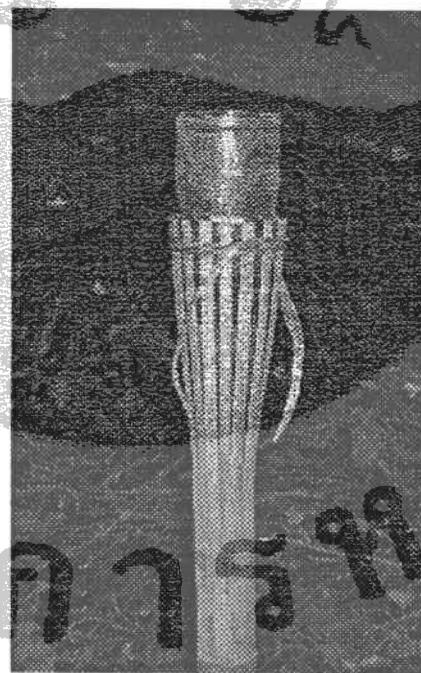
Source of Variation	SS	df	MS	F	P-value	F crit
Between Groups	321.64	2	160.82	0.8785	0.4241	3.2594
Within Groups	6590.40	36	183.07			
Total	6912.04	38				

ภาคผนวกที่ 1 พื้นที่แปลงปลูกสวนป่า และลักษณะการวางแปลงของพืชแต่ละชนิด บริเวณสถานีเกษตรทดลอง
อ่างขาง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

ภาพภาคผนวกที่ 2 เครื่องวัดน้ำฝนขนาด 8 นิ้ว ชนิดประดิษฐ์เอง

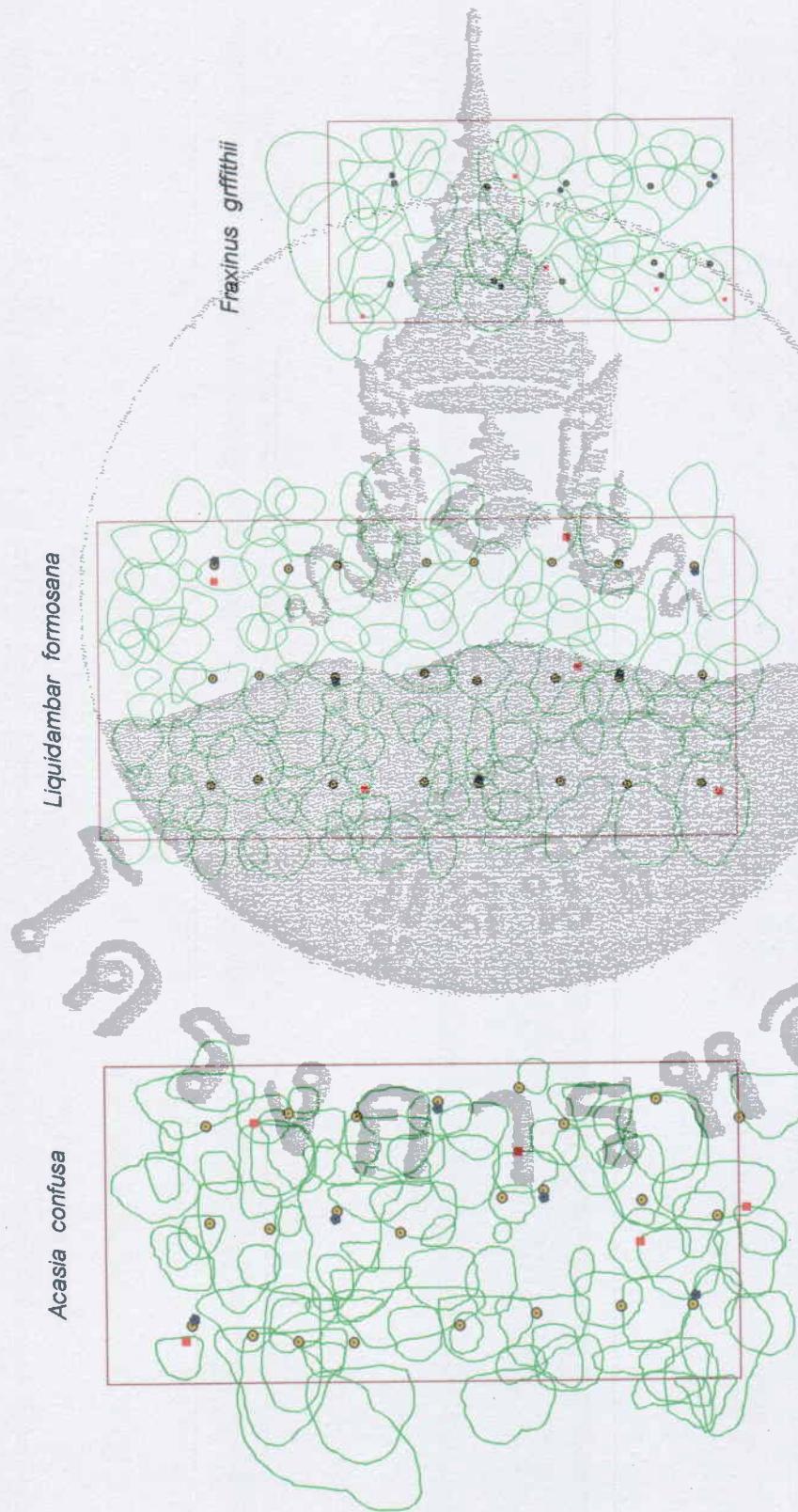
ภาพภาคผนวกที่ 3 เครื่องวัดน้ำฝนขนาด 3 นิ้ว ชนิดประดิษฐ์เอง

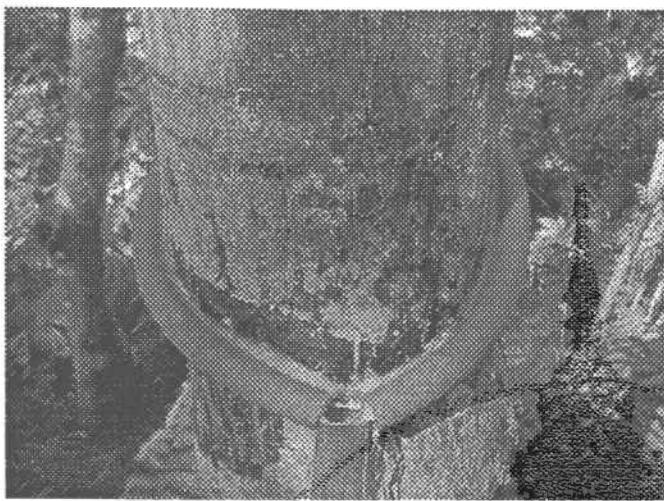
การ量กอร์ดของเรื่อยน้ำตัดและคำนวณการรักษาด้วยวัตถุไม้เมื่อเขียนย่อลงบนภาคต้น
ผ่านชั้นยกต่าง 3 นิ้ว และ 8 นิ้ว (3 and 8 Inch Throughfall-gage) และเครื่องวัดน้ำใบสัมภาน้ำสำลี
(Stemflow-gage) ในแปลง试验圃ในกรุงเทพมหานคร (Acacia confusa), เมเปิลคอม
(Liquidambar formosa) และสันทราย (Fraxinus griffithii)

บริเวณ试验圃ในกรุงเทพมหานคร จ. เที่ยง逆南

ภาพภาพที่ 4

- 8 Inch Throughfall-gage
- 3 Inch Throughfall-gage
- Stemflow-gage

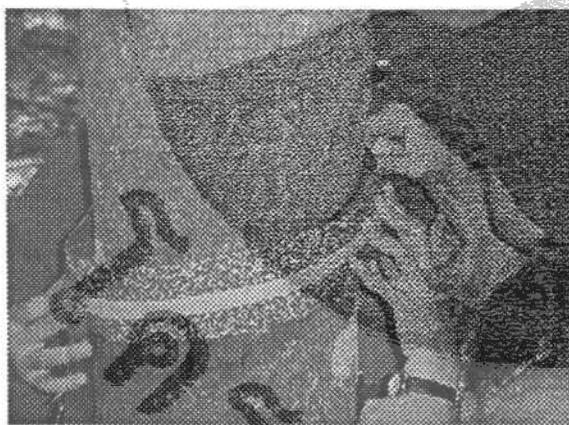

- 1) ทำวงเพือกันไมให้น้ำไหลลงพื้นดิน โดยปรับความลาดเอียงให้น้ำร้อนตันให้ลงรวมกันที่จุดเดียว

- 2) ต่อท่อยางเพื่อขับน้ำลงไปเก็บไว้ในภาชนะบรรจุน้ำ โดยการศึกษานี้ใช้ถังขนาด 20 ลิตร

- 3) ทำขอบกันน้ำให้ลอกด้านร้าง โดยใช้แผ่นพลาสติกอย่างหนา

- 4) ต่อสายยางเข้ากับชุดน้ำ และใช้ถุงพลาสติกคลุมปากชุดไว้เพื่อไม่ให้น้ำฝ่าฝืนเรือนยอดกระเด็นเข้าไปในชุด

ภาพภาคผนวกที่ 5 การสร้างเครื่องดูดน้ำในลักษณะด้าน